

KESKNÄDAL

Ilmub aastast
1999

Hind 0,58 €

ISSN 1406-9083

Nr 50 (829) 19. detsember 2012

RAHVA POLIITIKALEHT

Imeilus Eestimaa, häid jõule!

*Kesknädala sooduskampaania ainult aastatellimusele
12 kuud 20 eurot kuni 31. jaanuarini 2013
Kõigile tellijaile rahulikku jõulupühi!*

Juhtkiri

Väsinud valitsus ja jalgadega hääletav rahvas

KADRI SIMSON
Riigikogu Keskerakonna
fraktsiooni esimees

Mööduv aasta oli muutlik ja pingeline poliitika-aasta. Ootused 2012. aastale ei olnud eriti kõrged. Valimisevaba aasta on seni tähendanud poliitilise aktiivsuse madalseisu, seda enam, et 2011. aasta Riigikogu valimised olid tagasi toonud sama valitsuse ja sama presidendi – nendega koos ka ametliku retoorika, et majanduskriisis tegutses käpiv ja makse tõstev Eesti ainuõigelt, ning et eksis suurem osa Euroopast, kes panustas töökohtade loomisesse.

Aasta muutis paljud. Sama juttu ajavad valitsejad küll edasi, kuid lisandunud on ülbed väited asendamatuses. See jutt on õnes. Rahvaloendus näitab, et liiga paljud eestlased on hääletanud jalgadega ja lahkunud riikidesse, mille valitsus pidas kriisajal prioriteediks töökohtade hoidmist. Hiiu-, Jõgeva-, Järva-, Lääne-, Põlva- ja Viljandimaal pole mitte ühtegi omavalitsust, mis ei oleks elanikke kaotanud. Üle Eesti on 76 linnas ja valdas kahe rahvaloenduse (2000 ja 2011) vahel kahanenud rahvaarv üle kahekümne protsendi, s.t kadunud on vähemalt iga viies elanik.

Kui rääkida inimestega, miks nende kant tühjaks kipub jääma, on sagedasim vastus: pole tööd! Kuid oma osa on kindlasti ka sellel, et valitsus on silmapaistvalt ükskõikne piirkondade arengu suhtes. Majanduskriisis kärbiti erilise hooga linnade ja valdade toimimiseks vajalikke vahendeid. Pärast majanduskriisi on asutud reformi nime all sulgema maagümnaasiume. Kinni on pandud juba mitu päästekomandot, ohus on veel tegutsevad maapeegid.

Pole imeks panna, et suurema osa aastast on Eesti inimeste toetus kaldunud pigem opositsioonierakondade poole. Oma rolli mängib ka see, et valimistel loosungitega „euro hinda ei tõsta!“ ja „kodukulud alla!“ mandaadi saanud Reformierakond ja IRL läksid välja teadliku bluffi peale.

KESKMÖTE: Parim lahendus oleks valitsusevahetus.

Mida saab Keskerakond ses olukorras teha? Peaminister on õelnud, et mõtleb lahkumisele ja järgmist valitsust ei moodusta. Rahandusministri lemmikväljendiks on kujunenud „ei viitsi!“. Samas veereb Riigikogus ikka parempoolne teerull, kus ühtki valitsusest tulnud ettepanekut kahtluse alla ei panda, aga kõik opositsiooni ettepanekud hääletatakse aruteluta maha. Parim lahendus oleks valitsusevahetus. Paraku on nelja fraktsiooniga Riigikogus võimalusi napilt. Reformierakonnal pole liitlase vahetamist vaja, sest mugavamat partnerit kui IRL ei leidu. Juba mitu aastat on oravad saanud ellu viia kõik, mida hing ihkab, ilma et väiksem partner poliitilises mõttes pildile mahuks ja hääli ohustaks. Ainus põhjus IRL-ist vabanemiseks on see, et tänasel valitsusel pole enam eesmärke, mille nimel tegutseda. Niisama olesklemine mõjub ruineerivalt. Tõusvad hinnad, närb tööturg ning inimeste kannatuse katkemine teeb nähtava vegeteerimise lõpuks ka valitsusele raskeks.

Alternatiiviks võiks olla valitsus ilma Reformierakonnata. Kuigi sel sajandil pidev valitsuses olek on pannud selle erakonna juhid endist mõtlema kiirendatult, on see ilmne enese ületähtsustamine. Et asjad pole nii, nagu tänane valitsus sooviks näidata, seda tõestas tuleva aasta riigieelarve arutelu. Ees ootab avanev elektriturv ja see toob omakorda kaasa suuremad kodukulud peredele, kasvavad arved ettevõtetele ning uuest aastast kerkivad hinnad kaupadele ja teenustele. Hinnatõus pole aga paratamatu, sest elektriarve koosneb viiest komponendist ja neist neli on riigi kontrolli all. Ansipi valitsus on kehtestanud Euroopa Liidu miinimummäärast neli ja pool korda kõrgema elektriaktsiisi ning tõstnud elektrile lisatava käibemaksu määra. Riigimakse alandades saaks eesootavaid hinnatõuse pehmendada. Paraku soovivad paremerakonnad hinnatõusudest laekuvate makside ja Eesti Energiast võetavate dividendide varal riigieelarve tasakaalu parandada. Meie tahaksime aga inimeste olukorda kergendada.

See on põhjus, miks Keskerakond survestas Riigikogu ööistungitega. See on põhjus, miks päevi ja öid kestnud vaidluste lõpuks sümbolise protestiaktioonina nagu üks mees Riigikogu saalist välja marssisime. See on ka põhjus, miks uuel aastal jätkame väsinud valitsuse veelgi jõulisemat piitsutamist.

nädala nupud

Annus: „Vabaturg“ ehk üht autot müüakse seitsme poe kaudu

Eesti Päevalehe Ärileht avaldas 12. detsembril mahuka intervjuu Merko suurosaniku ja endise juhi Toomas Annusega, kes väljendas usutluses muret selle üle, et riigi paljude otsustega tehakse rahva kulul lihtsalt nalja, ning nimetas näiteks elektri vabaturgu oma hinnapakettidega just selliseks naljakohaks.

„Meie üks kaabel Soome ei too meile vabaturgu. Soomlased minu teada ei müü ka meile elektrit. Venemaaga on küll ühendusvõimsust palju, aga seal me millegipärast ei osta. Läti võib Venemaalt osta, kuid tema toodab elektrit vähem, kui ise tarvitab. Järelikult neilt me osta ei saa, välja arvatud juhul, kui venelased müüvad meile Läti vahendajate kaudu oma elektrit,“ tõdes Annus. Ta taunis olukorda, kus meil poliitiliselt pole sünnis osta elektrit Venemaalt, isegi kui see on odavam. „See tähendab, et meie jaoks on turul vaid üks tootja – Eesti Energia; vabaturu ja pakettide üle arutlemine on pseudoteema,“ märkis Annus.

Tema sõnul on kõik ära unustanud küsimuse: kas see hind, millega meile elektrit müüma hakatakse, on üldse õiglane? „Kui Eestis lubatakse müüa vaid ühte marki autosid ja sellele tehakse seitse erinevat autopoodi, siis pole mõtet rääkida vabast turust,“ ütles Annus.

Kesknädal tunnustab Toomas Annust avameelse intervjuu eest. Hoolimata aastatepikkusest vintsumisest Eesti Vabariigi õiguskaitseorganite poolt pole Toomas Annus kaotanud julgust rääkida tõtt.

Müüt elektrienergia nn. vabaturust on loodud ju vaid selleks, et suur hulk vahendajaid saaks hakata rikastuma elanikelt võetavate kõrgete teenustasude ja tõusva elektrihinna kaudu. „Vabaturule“ ülemineku näol on lihtsalt tegemist teatud bisnesmenide äriprojektiga, millel riik lahkesti laseb sündida. Kesknädal loodab, et peagi (või vähemalt ükskord ometi) saabub aeg, mil rahvalollitajatel tuleb oma tegude eest tõsiselt vastutust hakata kandma.

Kollist: Tallinn suurendab lasteaedade-koolide rahastamist

Tallinna linnavolikogu liige Andres Kollist (pildil), kirjutas sel nädalal, et esiteks, tegevusvaldkonnale *Alusharidus* ehk lasteaedadele eraldab Tallinn 2013. aasta eelarves ca 8,2% rohkem (kokku 57.178.571€), kui see oli kavandatud 2012. aasta eelarves. See tegevusala saab Tallinnalt ressursi juurde.

Tallinna 2012. aasta eelarves (vastu võetud detsembris 2011) oli lastehoiule ette nähtud 48.673.715€ ja lasteaedade investeeringuteks 4.178.500€. Kokku: 52.852.215€.

Tallinna 2013. aasta eelarves (võetakse vastu detsembris 2012) on lastehoiule ette nähtud 51.953.571€ ja lasteaedade investeeringuteks 5.225.000€. Kokku: 57.178.571€. See tähendab, et võrreldes 2012. aasta eelarvega kasvavad Tallinna kulud lasteaedadele 4.326.356€ ehk 8,185%.

Korrektne on lisada, et lisaelarvetest said lasteaedade raha juurde, ja kui võrrelda 2013. aasta eelarvet 2012. aastal tegelikult lasteaedadele tehtud kogukuludega, siis oleks kasv ca 2,7%.

Teiseks märkis Kollist, et tegevusvaldkonnas *Üldhariduskoolid* eraldab riik kohalikele omavalitsustele 2013. aasta eelarves sama summa (200.939.108€) kui 2012. aasta eelarves. See tegevusala riigilt ressursi juurde ei saa.

Ja kolmandaks kokkuvõte: *Alusharidust* Tallinnas arendatakse vahendite lisamisega. *Üldharidust* püüab riik arendada raha sisemise ringijagamise ja kohustuste kohalike omavalitsuste kaela veeretamisega.

„See on üldistatud kirjeldus,“ täiendab Kollist. „Detailidesse minnes on asi segasem ja selle segase jutuga inimesi eksitatakse.“

Kaks ettepanekut Harta12 täiendamiseks

Keskerakonna Läänemaa piirkonna juhatuse liikmed leiavad, et usalduskriis Eesti poliitikas jätkub. Võimulolijaid see ei sega, sest nende positsiooni ei kõiguta tühipaljas retoorika. „Nn *jututubadega* saavadki valitsejad ühiskonnast auru välja lasta ja sättida end PR-firmade abil paremasse võimupositsiooni,“ ütlevad Läänemaa keskerakondlased. „Puudu on mehhanismidest, mis sunniks valitsust rohkem näoga rahva poole olema ning Riigikogu valimiste eel antud lubadusi tõsisemalt võtma.“

Erakonna Läänemaa piirkonna juhatuse pakub omalt poolt lahendusi, mis annavad rohkem eeldusi ja usku, et tekiks vastutustundlikum poliitiline kultuur. Esiteks, ütlevad nad, tuleb luua võimalus valida 2016. aastal president otsevalimiste teel ning anda presidendile võimalus kord nelja aasta jooksul Riigikogu vajadusel laiali saata. See tekitaks avaldajate arvates suurema ühiskondliku usalduse erakorraliste valimiste kaudu. President kasutaks seda võimalust siis, kui ühiskondlik situatsioon erineb liialt palju Riigikogu valimistulemuste

väljaselgitamise hetkest. Otsevalimiste kaudu saaks presidendinstitutsioon piisava autoriteedi hindamiseks ühiskondlikku tasakaalu ja valitsejate võimekust viia valimiste ajal antud lubadusi ellu.

Teiseks soovivad läänemaalased pikendada e-valimiste tulemuste säilitamist ühelt kuult kaheksale aastale. Spordis on ausa mängu põhimõtted pidevalt tähelepanu keskpunktis – dopinguproove hoitakse laborites turvaliselt kaheksa aastat.

„Nii on ka poliitika allutamine ausa mängu reeglitele toimiva demokraatia ja läbipaistva valitsemise põhieeldus. E-valimiste usaldusväärsele annab kaalu kindlasti e-häälte kontrollitavus, seda enam, et programmeerimiskeel areneb iga päevaga ning pettuste avastamine ka aastaid hiljem ei saa olla midagi imeks pandavat. Juhul kui tõestatakse, et mõni erakond on endale korjanud e-hääli ebaseaduslikult, sanktsioneeritakse seda erakonda kaheaastase riigieelarvelise toetuse lõpetamisega.“

HIIBUSE NÄDAL

KESKNÄDAL

Address: 10130 Tallinn, Toom-Rüütli 3/5
Tellimine ja levi: 6 177 717

Peatoimetaja Urmi Reinde urmi@kesknadal.ee 6 274 583
Uudistejuht Indrek Veiserik indrek@kesknadal.ee 6 274 571
Toimetaja Tiit Maksim tiit@kesknadal.ee 6 274 573

Toimetuse käsikirju ei tagasta. Kesknädalas ilmunud artiklid väljendavad nende autorite arvamust, mis ei pruugi kokku langeda toimetuse omaga.

Levi AS Express Post ja AS Eesti Post.
Lehte kirjastab MTÜ Vaba Ajakirjandus

Keskfraktsioon marssis Riigikogu saalist välja

12. detsembril võttis Riigikogu koalitsiooni häältega vastu 2013. aasta riigieelarve. Keskerakondlased olid ööistungite abil püüdnud kuu aega seda takistada, et sundida valitsusparteiseid mingisuguselegi dialoogile riigi prioriteetide suhtes. Valitsus plaksutas oma eelarvele võidurõõmsalt, aga keskerakondlased marssisid plaksutamise asemel Riigikogu saalist üksmeelselt välja.

Keskfraktsiooni esimees Kadri Simson rõhutab, et 2013. aasta riigieelarve suurimaks puuduseks on elektrienergia hinnatõusu leevendamata jätmine. Keskerakond siiski lubab võitlust odavama elektri nimel jätkata, ja 13. detsembril, juba päev pärast riigieelarve vastuvõtmist, esitatigi Riigikogule vastav eelnõu.

Keskerakond püüdis valitsusparteiadele viie ööistungiga varal selgeks teha, et elektrienergia hinnatõusu tuleb leevendada juba järgmise aasta riigieelarvega, kuid kahjuks ei pidanud ei Reformierakond ega IRL hinnatõusu leevendamist eelarve prioriteediks, märkis Keskfraktsiooni juht Kadri Simson. Keskerakonna järjekordne elektrienergia-teemaline eelnõu näeb ette langetada elektriaktsiis Euroopa Liidus lubatud miinimummäärani.

Koalitsiooni ülbus ja teerullipoliitika on tinginud olukorra, kus mõistetakse vaid jõumeetodite kasutamist. See on halvanud juba mentaalselt terve riigi – rahva rahulolematuse suurus. Opositsioon sai ainsa parlamentliku võitlusvahendina kasutada obstruktsiooni, ning seda tehti. Mõõdukalt aitas kaasa ka SDE, kes samuti ei jäänud eelarvega rahule.

„Keskerakond esitas eelarve teiseks lugemiseks 96 muudatusettepanekut, mis kõik hääletati maha. Eelarve kolmandaks lugemiseks esitasime 9 ettepanekut, kuid ka need hääletati maha. Streigiks sellise suhtumise vastu olime sunnitud pidama viis ööistungit,“ meenutab Postimehe poolt „öökuningannaks“ ristitud Kadri Simson.

Tänase Kesknädala neljandal leheküljel on esitatud ülevaatlik tabel, mis tõestab mustvalgel, et Eesti on sel aastal olnud kõige kiirema hinnatõusuga Euroopa Liidu riik. Eesti „edestab“ hindade tõusmise kiiruse poolest ka neid maid, kus elatustase on meiega võrreldav ja kus euro pole veel kasutusel.

Keskfraktsiooni ennustusel hakkab elektrienergia hinnatõus vedama ka kõikide muude kaupade ja teenuste kallinemist ning on tõsine oht, et inflatsioon suureneb veelgi. Seetõttu püsib ka 2013. aastal Simsoni sõnul oht, et oleme edasi kiireima hinnatõusuga riik.

Juhul kui koalitsioon ei soovinud langetada elektriaktsiisi, siis oleks ta pidanud kasutama muid meetmeid inimeste aitamiseks, näiteks tõstma koolitoidutoetust, otsustavalt suurendama lastetoetust ning täismahus eraldama raha õpetajate palgatõusuks. Seda kõike aga ei tehtud. **Kn**

VÄLJAMARSS 12. DETSEMBRIL 2012: Riigikogu keskerakondlastest liikmed tõusid ja lahkusid riigieelarve vastuvõtmise järel Eesti parlamendi saalist. Pildidel näha rida Keskfraktsiooni liikmeid, kes mööda vahekäiku mööduvad istungi juhataja laua eest ja väljuvad Riigikogu saali eesuksest. Demonstratiivse väljamarsi lõppedes ei jäänud saali ühtki keskerakondlast. Fotod Taavi Pukk

Tallinn võitis Mustpeade maja kultuurile tagasi

13. detsembril tuli hea uudis esmajoonel Tallinna kultuurirahvale, aga ka kõigile neile tallinlastele ning paljudele inimestele üle terve Eestimaa, kes kirjutasid alla üleskutsule jätta Mustpeade maja Mustpeade vennaskonnale tagastamata ja säilitada hoone sihtotstarbeliselt – muusikutele ja Tallinna Filharmooniale. Korraldajad suutsid Mustpeade maja toetuseks koguda üle 106 000 allkirja.

Tallinna linn teatavasti kaebas valitsuse otsuse Mustpeade maja tagastamisest kohtusse. Tallinna halduskohus võttis eelmisel nädalal vastu otsuse tühistada valitsuse otsus, millega Mustpeade maja taheti anda erakätesse. Seega halduskohus tegi Tallinna linnale soodsas otsuses, millega tühistati Vabariigi Valitsuse korraldus ning mõisteti valitsuselt Tallinna linna kasuks välja menetluskulud.

Savisaar: valitsus võiks asuda õigluse poolele

Linnapea Edgar Savisaar kiitis seoses sellega Tallinna rahva algatuslikkust ja julgust seista oma linna vara eest. „Kohus näitas üles oma objektiivsust ja sõltumatust, mis samuti väärib igakülgselt tunnustust,“ ütles Savisaar. Ta kutsus ka Vabariigi Valitsust üles leppima selle otsusega ning asuma samuti tõe ja õigluse poolele.

Rahvusringhäälingu samateemalisest uudisest võis küll välja lugeda justkui kahetsust, et kohus eelistas õiglust ja mitte valitsuse tahet. Näiteks kirjutas ERR 13. detsembril:

„Tallinna halduskohus rahuldus täna Tallinna linna kaebuse valitsuse korraldusele tagastada Mustpeade maja Mustpeade vennaskonnale. Kohus tühistas valitsuse korralduse, milles valitsus ei nõustunud Tallinna linnavolikogu ettepanekuga

jätta Mustpeade maja tagastamata. Kohtuotsusega ei otsustatud lõplikult vara tagastamise küsimust, kuid valitsus peab linnavolikogu ettepaneku uuesti läbi vaatama. /.../

Kohus on seisukohal, et Saksamaal registreeritud organisatsiooni Bruderschaft der Schwarzenhäupter aus Reval e.V. näol on tegemist Mustpeade maja suhtes omandireformi õigustatud subjektiks tunnustatud Mustpeade Vennaskonnaga, keda on varasemates kohtudokumentides nimetatud ka Tallinna Mustpeade Vennaskonnaks, mistõttu kaalus valitsus korralduses õige isiku huve.“

Kultuuriminister Lang õigustab kultuurilt maja äravõtmist

ERR näib eeldavat, et kuna Tallinna linn sai võidu alles esimeses astmes, siis justkui oleks lootust, et vennaskond kaebab kohtuotsuse edasi ja Tallinna linnal pole põhjust rõõmustamiseks. Kesknädala meelest on imelik, et Eesti maksumaksjate rahaga ülal peetavat Rahvusringhäälingut näib huvitavat hoopis see, et „õige isik“ ikkagi oleks saanud tagasisaamise nimel „ellu ärganud“ vennaskond, mitte aga see, et majas saaks jätkuda head kontserdid tallinlaste ja külaliste südamekokkusaaduseks.

Samuti on Kesknädala meelest õige imelik, et tagastamist õigustab ja kaitseb kultuuriminister Rein Lang, kuigi tema rahastaja (taas eesti rahvas) soovib, et Mustpeade maja püsiks praeguses üldrahalikus kasutuses. Rääkimata sellest, et kultuuriminister avalikult võitleb kultuuritegemise vastu selles hoones.

Kohtuotsuse saab 30 päeva jooksul vaidlustada Tallinna ringkonnakohtus. Meedias on vilksatanudki juba pealkiri, et vennaskond kaalub kohtuotsuse edasikaebamist. **Kn**

Terane mõte Toomas Annuselt

„Samas kui Signe Kivi lammutas ära kunsti-ülikooli ja viis kogu õppetöö ilma mingisuguse konkursita eraettevõtjate pindadele, siis ei juhtunud midagi. Kui seda oleks teinud mõni keskerakondlane, siis oleks prokuratuur järgmisel päeval kohal olnud ja tegelane istuks juba soolaputkas. Ühtesid puuakse, teised võivad teha, mis aga pähe tuleb.“

Andres Reimeri intervjuust TOOMAS ANNUSEGA, „Eestil on seni lootust, kuni tõerääkijaid ei panda tuleriidale“, Eesti Päevalehe Ärileht 12. detsembril.

Terane mõte Diana Klasilt:

„Süda mul viimasel ajal väga valutab meie rahva elu pärast. Mõtlen eelkõige lihtsamaid inimesi – suuri peresid, pensionäre, üliõpilasi, maainimesi jne. Meile kõigile on antud üks elu ja me kõik tahame sellest rõõmu tunda. Aga viimasel ajal on elu Eestis läinud nii raskeks paljudele inimestele, et mingit rõõmu enam pole sellest virelemisest!!! Üks inimene ütles mulle, et tunne rõõmu, et üldse veel elus oled ja et sul näiteks pole vähki jne. Aga elada vaikides ja kannatada praegust valitsust ainult sellepärast, et mul veel ei ole vähki, on absurd!!! Seda enam, et igasugused kasvavad ja haigused tulevad inimestele just läbi tugeva stressisundi, milles kahjuks vaevleb praegu pool Eestimaa rahvast.“

Lauljatar ja näitlejanna DIANA KLAS (Keskerakonna liige) andis 16. novembril Ohmygossip.ee-le intervjuu; autor Hillar Kohv.

Ansipi valitsuse pöörased maksutõusud

Endine Raadio Viru programmijuht Andrus Kuzmin avaldas oma blogis 18. mail 2011. a. sissekande, mis tuletab lugejatele meelde neid maksutõuse, mis on viimastel aastatel peaminister Andrus Ansipi valitsuse poolt ellu viidud. Nüüd, poolteist aastat hiljem, kus Eestit ootab ees ränk hinnatõus seoses nn elektrituruga avanemisega, on paslik veel kord meenutada Eesti riigi „edulugu“.

ANDRUS KUZMIN:

- Aktsiisi tõsteti jaanuaris 2008, juulis 2009 ja jaanuaris 2010.
- Aktsiis ja käibemaks moodustavad kütusehinnast kokku üle 52%.
- Ansip tõstis kütuseaktsiisi 17,7% kõrgemaks kui nõuab Euroopa Liit.
- Ansip nõuab Eesti põllumeestelt 5,2 korda kõrgemat kütuseaktsiisi kui nõuab Euroopa Liit.
- Elektrienergia aktsiisi alamäär on Euroopa Liidus 1 euro.

Ansip aga küsib igalt Eesti elanikult 4,47 eurot.

- Ansip peatas 1. juunist 2009 riigipoolsed maksed II pensionisambasse.
- Inimestel ei ole enam võimalik üheski riigipoolses lubaduses kindel olla. Ansip annab, Ansip võtab.
- Majanduskriisi ajal olid pensioniosakute hinnad madalad, 2012. aastal on nad oluliselt kõrgemad ning sama raha eest saab vähem osakuid, ning seega pensionipõlves vähem pensioni.
- Ansip võttis II pensionisambaga liitujatelt laenu, kuid kuhu jääb intress?
- Võid kindel olla, et Ansipil on hea Eestis elada, sest tema kodulaenu on makstud.
- Ansip ei soovi kehtestada riigiettevõtete juhtidele palga ülempiiri, milleks võiks olla Eesti Vabariigi presidendi ametipalk.
- Tänu Ansipile teenivad riigiettevõtete juhid ühes kuus rohkem kui miinimumpalgaga töötaja 3–4 aasta jooksul.
- Ühegi riigiettevõtte juhi tööülesanded ja vastutus ei ole suuremad kui Vabariigi Presidendil. Ometigi palganumber on suurem.
- Ansip lõpetas 2009. aasta lisaelarvega õppelaenu kustutamise noortel emadel ja riigiteenistajatel.
- Ansip võttis ära maksusoodustuse õppelaenu intressidelt.
- Ansipi valitsemise ajal on vähenenud tasuta õppekohtade arv ja kõrghariduse üldine rahastamine, mistõttu ülikoolid on sunnitud õppemakse tõstma.
- Ansipi otsuste tõttu on üliõpilaste põhitõetus vähenenud 1000 kroonilt 875-le ning täiendav õppetõetus 500 kroonilt 440 kroonile.
- Ansip tõstis 2010. aastal rahva tervist arvestamata pensioniea 65. eluaastale.
- Ansip otsustas 2009. aasta alguses kaotada pensionide ja toetuste tasuta kojukande.
- Ansip vähendas pensionide ostuvõimet, kuna on tõstnud erinevaid makse.
- Ansipi valitsemisajal on riigi erakorraline pensionireserv tühjaks tehtud.
- Ansip lubas tööandjal lõpetada töölepingu kasvõi e-maili või SMS-i teel.
- Ansip otsustas oluliselt lühendada töölepingu lõpetamisest etteteatamise tähtaegu.
- Varem oli tööandjal kohustus maksta koondamishüvitiseks sõltuvalt staažist kuni 4 kuu palk, aga Ansipi arvates piisab ühe kuu palgast küll ja veel.
- Ansip muutis uue töölepinguseadusega töötaja kaitsetuks.
- Maagaasi aktsiisi tõus 127% (157 kroonilt 357 kroonini) 1000 m³ kohta 1. juulist 2009.
- Bensiini aktsiisi tõus 11% (5620 kroonilt 6228 kroonini) 1000 l kohta 1. juulist 2009.
- Diislikütuse aktsiisi tõus 12% (5165 kroonilt 5787 kroonini) 1000 l kohta 1. juulist 2009.
- Bensiini aktsiisi tõus 6% (6228 kroonilt 6615 kroonini) 1000 l kohta 1. jaanuarist 2010.
- Diislikütuse aktsiisi tõus 6% (5787 kroonilt 6148 kroonini) 1000 l kohta 1. jaanuarist 2010.
- Erimärgistatud kütuse aktsiisi tõus 64% (1056 kroonilt 1736 kroonini) 1000 l kohta 1. jaanuarist 2010.
- Elektriaktsiisi tõus 40% (50 kroonilt 70 kroonile) 1 MWh kohta 1. märtsist 2010.
- Käibemaksu tõus 18 protsendilt 20 protsendile 1. juulist 2009.

Tõde Eesti maksudest

5. detsembril avaldas Kesknädal oma portaalis artikli „Tõde Eesti maksudest“, mis osutus väga loetuks ja kommenteerituks. Et paberväljaande lugejaid mitte jätta kehvemasse seisust ning arvestades maksu- ja hinnatõusude teema tulist, üllitame sama artikli ka paberandjal.

Prantsusmaa majandusajakiri *Contrepoints* avaldas 21. novembril Maailmapanga koostatud värske analüüsi ja tabeli, mis toob välja andmed, kui palju erinevates Euroopa riikides valitsused oma elanikkonda maksustavad.

Eesti juhtivpoliitikute järjekordne vale

Selgub, oh üllatust, et Eesti polegi tegelikult madalate maksudega riik nagu meie meedia ja koalitsioonipoliitikud on aastaid kinnitanud – ehk, otse öeldes, valetanud. Eesti maksukoormus jääb Euroopa riikidest alla vaid Itaaliale, ulatudes 67,3 protsendini! Tabelis (vt!) on jagatud maksud kolmeks. Vasakpoolseim, pruun osa tulbast näitab, kui kõvasti riik võtab maksu kasumite pealt. Oranž kajastab tööga seotud maksude osakaalu. Kollane näitab, kuipalju maksustab riik oma elanikke kaudsete maksude kaudu.

Eesti puhul torkab tabelis kohe silma, et kaudsete maksude osakaal on teiste Euroopa riikidega võrreldes ülisuur (19,9%). Teisel kohal olevas Islandis on see 12,8%. (Võrdluseks meie naabrid: Lätis 4,5% ja Soomes 1,2%.) Ka tööga seotud maksud on Eestis ühed suuremad (39,4%).

Eesti maksukoormus suurem kui heaolu-riikides

Seega kuulub Eesti kõrgeltmaksustatavate riikide hulka koos Itaalia, Prantsusmaa, Belgia, Austria ja Rootsi.

Eesti eripäraks on lihtsalt see, et kuna valitsus teab, et vaeselt rahvalt kasumi kaudu on raha raske kätte saada, siis võetakse inimeste taskust raha ülisuurte kaudsete maksude abil, kui inimesed ostavad leiba, bensiini, elektrit või soojust ja vett. Kaudsete maksude pidev tõstmine viimastel aastatel (eriti 2010–2012) on olnud ka põhjus, miks Eestis hinnad kättesaamatutesse kõrgustesse tõusevad. Seega oli Kesknädala hinnangul Keskerakonna võitlus Riigikogus elektriaktsiisi vähendamiseks mitu korda olulisem kui „Harta 12“ abstraktne üleskutse demokraatia muutmiseks Eestis. Kuidas saab muuta demokraatiat, kui ei muudeta alustalasid ega seadusandlust?

Toetagem sisulisi nõudmisi!

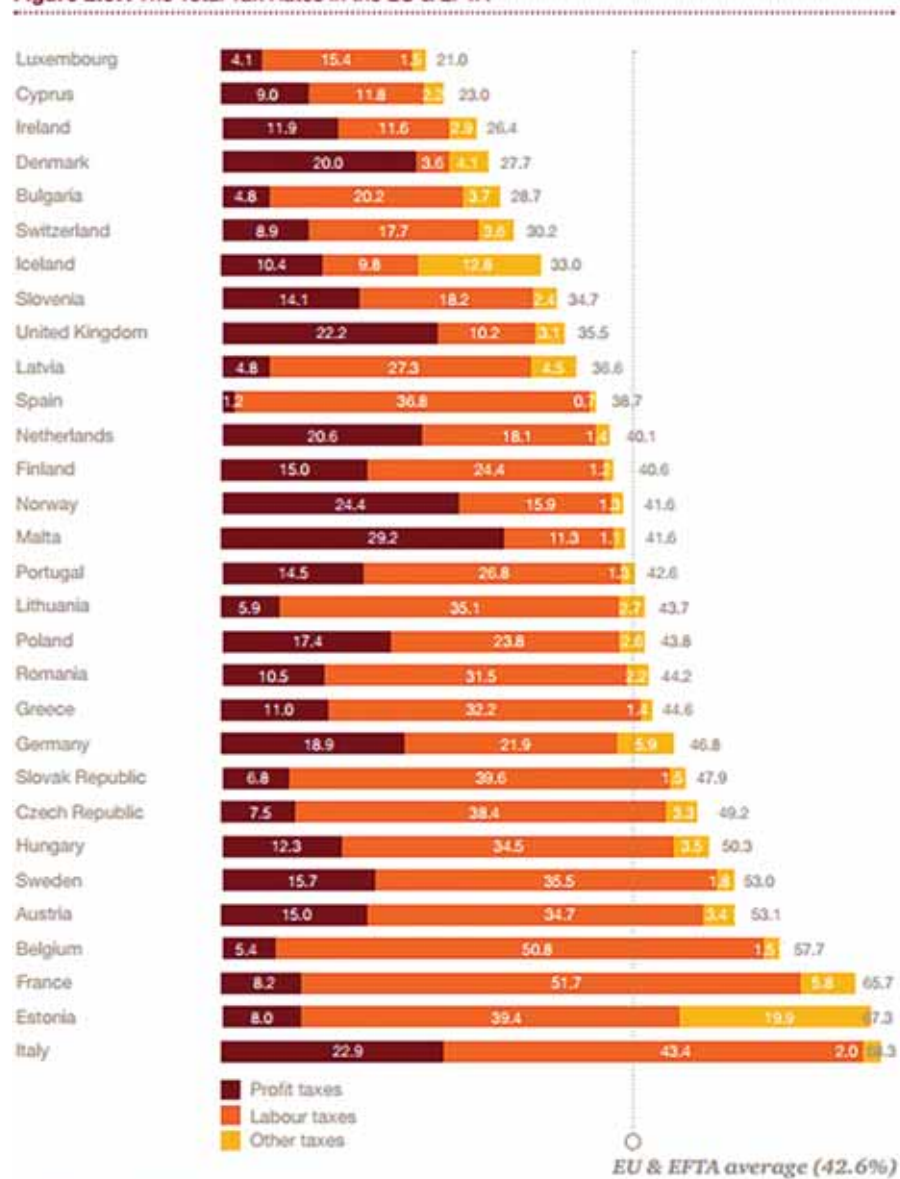
Head hartalased ja vabakondlased, toetage keskerakondlaste võitlust ja nõudke koos nendega elektriaktsiisi alandamist! Esialgu piisaks väikese lahingu võidust, küll pärast jõuab suurema sõjaga tegelda! Nõudkem ka soojakulude, käibemaksu jmt ülikõrgete maksude alandamist! Lisaks oleks vaja palgatõuse – mitte ainult õpetajatele ja arstidele, vaid kõigile töötajatele, et nad suudaksid euroopalike hindadega Eestis elada. Alles siis saaks hartalasi ja

vabakondlasi uskuda, et nad hoolivad oma rahvast sisuliselt. Praegu, demokraatia inimnäolisemaks muutmist nõudes jääb neist mulje, et novembris eestlastes lootused üles puhunud hartale alla kirjutatud

soovivad lihtsalt ise võimuga kaasnevaid hüvesid kasutada.

Loe ka kõrvalartiklit „Ansipi valitsuse pöörased maksutõusud“!

Figure 2.37: The Total Tax Rates in the EU & EFTA

VALEMÜÜR PURUNEB: Mitmed Reformierakonna poliitikud nagu Jürgen Ligi ja Taavi Rõivas on hirmutanud valijaid sellega, et Keskerakonna ja sotsiaaldemokraatide võimule tulles tõusevad maksud Eestis rängalt. Tegemist on sulaselge petukõnega, sest kaudsete maksude tõus Eestis on viimaste aastate jooksul olnud kolossaalne. (Vaata tabelit). Kuna valitsus teab, et vaeselt rahvalt kasumi kaudu on raha raske kätte saada, siis võetakse inimeste taskust raha ülisuurte kaudsete maksude abil.

Kommentaare Kesknädala portaalist

... 2012-12-05 17:43:53

jõulised ja halastamatud rünnakud neile, kes tahavad, et Eestis ka madalalpalgalistel elamisväärtel oleks. Rünnakud neile, kes tahavad, et Eestist ei peaks lahkuma need, kes siinsete näljapalkadega oma lapsi toita ei suuda. Ainult et te, ajupestud, ei suuda aru saada, mis teiega juhtuma hakkab, kui halastamatult paljaks kooritud rahvas teie ahnust enam toita ei suuda. Te ei suuda ette kujutada, et ühel päeval tuleb teil päriselt tööle hakata ja päris töö ei ole õukonna mullide reklaamimine.

vaagija 2012-12-06 15:32:54

Olen ka praegu seda meelt, et meil tuleks taastada algne 26% tulumaksu tase, sest praegu laekub see ju kõik peamiselt niigi materiaalselt hästi kindlustatud suurepalgaliste taskusse ja riigikassa jäi tühjaks. Samaaegselt tuleb langetada aktsiise ja toiduainete ning toasoojavee-elektri käibemakse, mis peamiselt mõjuvad rängalt just vaesema elanikkonna toime-

tulekule. Samal ajal tõsta tulumaksuvaba miinimum miinimumpalga ja pensionide tasemele ning kehtestada astmeline tulumaks Põhjamaade ja enamuse Euroopa eeskujul. On aeg lõpetada eeskujul võtmist vaid Venemaa 13%, Bulgaaria 10%, Valgevene ja Moldova tulumaksult.

Aadu 2012-12-06 19:31:03

Olgu kiidetud ajakirjanike ja rahva järjekindlus, üks suur valetamisluugu sai ometi õige lahenduse. Maffiaerakonna kaitse laguneb nagu kevadine jää ja Michal astuski tagasi. Süütu tallele, nagu ta ise kinnitab, lihtsalt Meikari, ajakirjanduse ja rahva viha ohver. Kuna astub tagasi Ansip? Mida varem, seda parem muidugi. Kes on nii rikas, et peaks Keskerakonna mõtte järgi hakkama rohkem tulumaksu maksma, seda võib täpselt vaadata selle rohelise ketta pealt, mida Keskerakond mõni aeg tagasi ohtralt jagas kõigile. Loodan, et mõni ikka on neid näinud ja mäletab veel.

Eesti on katki

Täpselt kuu enne jõululaupäeva kogunes Võhmas praegu veel gümnaasiumi nime kandvasse kooli Keskerakonna volikogu. Alles hiljuti oli aeg, mil Võhma võitles oma kooli keskkooliks kasvamise eest. Hiljem võitlesime koolile juurdeehituse saamise eest, et õppetöö ei peaks käima pisikeses majas kahe vahetuses. Viimastel aastatel on Võhma paraku pidanud seisma gümnaasiumi püsijäämise eest, kuid nüüdseks on vist kõigile selge, et maaelu hääbudes on meie linn selles võitluses kaotaja. Miks? Põhjusi on palju. Alates regionaalpoliitikast, mida siitkandist vaadates meie riigis nagu polekski.

HANNES MÄNNIK
Võhma Gümnaasiumi infojuht,
Võhma linnavolikogu liige

Enim muret teeb see, et Eesti riik on katki. Katki on meie omavalitsuste hallata olevad teed ja majad. Iseenesest oleks neid remontida lihtne ja eks saab ka katkise teega kuidagi hakkama. Kuid hoopis valusam on tõsiasi, et katki on hoopis midagi muud. Koolis käivad katkised lapsed, kes tulevad katkistest peredest. Katki on riigi suhted omavalitsustega. Kuid need on kõigest sümptomid; tegelikult on meil katki väärtushinnangud.

Arvud, raha ja asjad
Ainsateks tõelisteks väärtusteks on meil saanud raha ja statistikaarvud. Eestimaa inimesse on suudetud süstida mingi pime edukultus, mida mõeldakse rahas ja asjades. Kas täna näeb noor, et ta saab Võhmas sedapidi edukas olla? Ilmselt väga mitte. Mida siis teha? Lähaks suuremasse lin-

na. Kes teda sealgi ootab? Noortesse on juba aastaid sisendatud, et maakoolist konkurentsivõimelist haridust ei saa, ja ses suhtes on paljud juba ammu käega lõõnud – nagunii ei saa. Nii langevadki õpilaste ootused hariduse suhtes. Ja teisalt... Näe, sõbrad panid Austraaliasse ajama, teenivad seal „hullusti pappi“ ja „šeff“ on neil olla ka veel pealekauba. Milleks mingi haridus? Soome ehitama saab ka ilma selleta.

Miks lapsi ei sünni?
Miks meil lapsi ei sünni? Noortel pole lihtsalt aega. Ilmselt ka mitte piisavalt võimalusi. Laps võtaks ju vabaduse ära. Vabaduse olla edukas, vabaduse maailmas ringi rännata. Vabaduse igal hetkel pidutseda, sest noorte seas levinud hoiakud soosivad seda ja ka reklaamid mõjuvad kutsuvalt. Kummaline oli näha teleriekraanil reklaami, kus töö Taavi Teplenkovi näol grilliahjust välja ronib ja peo untsu keerab, mispeale saabub reklaami põhisonum, et kas töö

kipub segama õllejoomist. Millist riigile kasulikku väärtust me sellega noortes kasvatame? Meediaga on üldeselline huvitav asi, et niikaua, kuni ta on konkureeriv, toodab ta seda, mis müüb. Aga väärtuste kujundamisel on tal väga suur roll. Eriti ajastul, kus väga paljusid lapsi „kasvatavad“ arvuti ja teler.

Eliitharidus ja haridus
Haridus on meil samuti katki, kuid parandama minnakse seda taaskord edukuse ja raha positsioonilt. Valdavaks on saanud arvamus, et gümnaasiumiõpilane peab olema edukas kõrgkooli astuja. Aga vastava hariduse saab ta ainult mingis müstiliselt suures koolis, ilmingimata eliitgümnaasiumis. Ühe sellise ehitab riik järgmiseks aastaks ka Viljandisse. Seal hakkab kõik olema moodne ja ilus. Sinna tulevad kindlasti ka spetsiaalsed lehtid, mille kaudu õpilase sisse hirmus suure hulga tarkust „valada“ saab. Võluvärk, noh. (Vahemärkusena: Võhmas tänavu kevadel gümnaasiumi lõpetanud noor inimene astus vägagi edukalt Tartu Ülikooli. Lausa nii edukalt, et väljus sisseastumiskonkursilt kolmandana ja temast ettepoole jäi kaks konkursivälisist – 100 punktiga – noort.) Tuleb nõustuda, et meie kaasaegne keskkond loob eeldused heaks hariduseks, kuid ainult keskkonnast ei piisa. Vaja on ka inimest. Ja see

HANNES MÄNNIK:

Meie riik vajaks edukuse kultiveerimise asemel hoopiski õpivõimelisi, arukaid, oma kodule, kodukohale ja läbi selle ka riigile lojaalseid noori, kelle jaoks ei oleks katki pereväärtused ja kes teaksid, mida tähendab tegelikult sõna usaldus.

inimene peaks olema motiveeritud õppima. Motivatsiooniga, eriti põhikoolis, on meil aga lood kehvasti. Gümnaasiumihariduse taseme ainsaks mõõdupuuk on konkureerimine riigieksamit tulemuste alusel kõrgkoolidesse. Kolm aastat pingutatakse kohati nii arutult, et noorel ei ole aega õppimise kõrvalt enam huvitegevusegagi tegelda. Kooli lõppedes saab ta riigieksamit tulemusteks üle 90 punkti. Tee ülikooli on valla! Aga mis edasi? Kas ei ole noor end selliseks vahefinišiks hinge-

tuks tormanud? Kas ta leiab motivatsiooni edaspidigi pingutada?

Riik vajab lojaalseid inimesi

Leian, et meie riik vajaks edukuse kultiveerimise asemel hoopiski õpivõimelisi, arukaid, oma kodule, kodukohale ja läbi selle ka riigile lojaalseid noori, kelle jaoks ei oleks katki pereväärtused ja kes teaksid, mida tähendab tegelikult sõna usaldus. Täna aga on üks valitsev erakond näidanud, et väärtusteks (edu saavutamisel

muidugi, sest minister olla tähendab ju suurt edu!) on hoopiski valetamine ja vassimine. Usaldus, mis meil sellest? Ja siin ongi ikka midagi päris-päris katki. Kui tehtaks korda see katkine regionaalpoliitika, mis kätkeb endas nii majanduspoliitikat kui ka omavalitsuste ja riigi vahelisi suhteid, ja kui suudetaks natuke ravitseda veel ka meie väärtushinnanguid, siis oleks maaelul perspektiivi ja Eesti riik suudaks end täita tema enese seest sündivate kodanikega.

Kas toimetustes on keelatud autorite nimekirjad või ei ole?

Kesknädala meediakommentaar

Eelmises Kesknädalas ilmus ülevaade Tartu Ülikooli korraldatud meediakonverentsist „Meediapoliitika: uudisajakirjandus & meediapädevus – kuidas valvkoer sõnuks saab“. Kirjutasime konverentsil räägitud ja ajakirjanike tööalastest ning ajakirjanduse laiematestki muredest.

Kuigi konverents oli toimunud juba 7. detsembril ja meie kirjutasime sellest esimesel võimalusel 12. detsembril, pani Delfi oma uudise sama konverentsi kohta üles alles samuti 12. detsembril. Delfi pealkirjastas oma uudise „Mikk Salu: Eesti ajakirjanikud on vabad!“ ja tsiteeris konverentsil vaid küsimuse esitanud Toomas Alatalut ning talle vastanud Postimehe ajakirjanikku Mikk Salut:

„...meediakonverentsil väitis Toomas Alatalu, et lehe-toimetustel on nimekirjad autoritest, kes tuleb lehest välja tsenseerida. Talle vastas Postimehe ajakirjanik Mikk Salu: „Olen mitu aastat töötanud Eesti Päevalehe arvamus-toimetajana. Kogu aja jooksul valisime endale ise vabalt teemasid ning autoreid; leheomanikuga puutusin üldse kokkuvast neljal korral. Mingit survet ei tunne me ka Postimehe uudistoimetuses.

.../ Päevalehede ajakirjanikud on minu mulje järgi vabad.“

Delfi toimetis lisas ilmutamisega hiljaks jäänud uudisele omalt poolt, et „vandenõu, nagu oleks toimetustes mustad nimekirjad, liigub eelkõige keskerakondlaste peades, ja ka nende peades, kelle lood ja vaatenurgad on viimased 20 aastat sõna-sõnalt samad“. Viimaste „lisanduste“ peale tahab Kesknädal küsida näiteks nimekirja nende keskerakondlaste nimedest, kelle arvamused on viimastel aastatel (sic!) avaldatud Eesti Päevalehes. Pakuksime omalt poolt, et mitte ühtegi. (Siiski – vahetult tänase Kesknädala trükkimine eel ilmus eilses Päevalehes Mailis Repsi kirjutis – imede ime!)

Teisalt meenub jällegi mõni autor, kelle nime ja näo üli-sagedasest välkumisest kõigil kanalitel hakkab juba seesa-

Terane mõte

„Delfi toimetis lisab, et vandenõu, nagu oleks toimetustes mustad nimekirjad, liigub eelkõige keskerakondlaste peades, ja ka nende peades, kelle lood ja vaatenurgad on viimased 20 aastat sõna-sõnalt samad.“

Delfi toimetuse arvamus 12. detsembrist. Kesknädal soovib Delfil lugeda 12. detsembri Kesknädalast kirjutist „Postimees ei avaldanud dr. Uibu kaastööd, autor pöördus õiguskantsleri poole“.

munegi tekkima – näiteks Igor Gräzinil on lõpmata paljunäha kuulda. Pole ka harvad juhtumid, kus Marko Mihkelson oma välis(eriti Vene-)kommentaare ilmutab ERR-i esmaspäevases „Välisilmas“, teisipäevases „Vabariigi kodanikes“, kolmapäevases „Foorumis“ ja ilmingimata ka neljapäevases „Aktuaalses Kaameras“. Samuti on kuulda, et Prillitoosi „peasinejad“ on aktiivsed Reformi-pensionärid

Reet Linna ja Katrin Karisma. Oleme märganud, et Linna saatejuhina kipub „Prillitoosi“ kutsuma rikkamaid nn reformipensionäre. Sama on muide „Vabariigi kodanikega“ – kohe, kui on arutlusel mingi pensionäride teema, näiteks pensionide suurus vms, on saates näiteks Heinz Valk või Valve Kirsipuu – teada-tuntud Riigikogu pensionärid oma 75 protsendiga Riigikogu liikme palgast.

No ja millal üldse kutsus viimati Arne Rannamäe „Vabariigi kodanikesse“ mõne keskerakondlaste – Aadu Must kunagi käis, aga ei mäletagi, mis aastal, vist kirikuskandaali ajal.

Just parempoolsete poliitikute omavahel jagatud ERR-is pole me 20 aastat kuulnud teisi mõtteid peale juba haiseva kipuva enesekiituse. Nii et Delfis viidatud 20 aastat vanu mõtteid on suunatud esmajoones parempoliitikute vohava ja laiavalguva jutustamise vastu, arvab Kesknädal. Uusi mõtteid ja värskendavaid hoovusi võib leida pigem kosuvast Tallinna Televisioonist (Peeter Ermitsa „Vaba mõtte klubi“, Andres Raidi „Mõtlemele taas“ jmt.)

EPL on aga lihtsalt sotside leht, kus poliitikalihetkedel hea omavahel arutada stiili ja kultuuri üle – Marju Lauristin on seda teinud kindlasti 20 aastat, välja arvatud neil hetkedel, kui mõõdukad sotsid on olnud valitsuses. Kesknädalas on tihti ilmunud lood, mis on Postimehest ja Maalehest välja jäänud. Rein Ruutsoo võitlust avaldamisõiguse eest Sirbis võiks meenutada. Mati Hint jäeti viimati

välja Õpetajate Lehest. Toomas Alatalu pahandas avalikult eespoolmainitud konverentsil. Mart Ummelas lasti lahti Vikerraadiost. Martin Helme räägib teemadest, mis jäävad meedia ääremale ja mis ei sobi peavoolu. Margus Lepa suud üritatakse sulgeda tuletõrjetrahvide jms kaudu. Ükski neist pole Keskerakonna liige, aga ometi nad on lükatud Helme sõnusti „meedia ääremale“. Õelgem otse – avalikku debatti meediaruumis erinevatel teemadel peaaegu üldse ei toimu. Selle algeid saab näha vaid valimiste eel, kus ERR on kohustatud kutsuma kandidaadid eetrisse debateerima, samuti on poliitiasakaal kohustuslik ETV „Foorumis“. Sellisest vaikimisest, ideede suretamisest juba enne nende sündi algabki ühiskonna, eriti nii väikse ja tundliku nagu Eestis, stagnatsioon ja allakäik. Praegu näiteks käib väga hoogne hartalaste sulgemine jääkeldrisse – loetagu Ülo Vooglaidu Delfist – muide, samuti autor, keda „peavool“ oma veergudel väga harva ilmutab.

Urmi Reinde

Sotsid pahandavad Tallinna linnaga ilmaasjata

11. detsembril pahandasid sotsiaaldemokraadid Delfis selle üle, et Tallinnas on järgmiseks aastaks justkui kaotatud mitmeid sotsiaalseid toetusi inimestele. Viidatakse vähekindlustatud peredel küttekulude hüvitamisele, viipekeeletoetuste rahastamisele, supiköökide rahastamisele ja lastekodust ellu astuvate noorte toetamisele elamispingana. Kahju, et sotsiaaldemokraadid ei suuda sotsiaaltoetusi hoida lahus poliitilisest propagandast.

MERIKE MARTINSON
Tallinna abilinnapea

Tõepoolest, soojusenergia hinna tõusu hüvitamise sotsiaaltoetus oli üks linna abipaketi meede. Tallinna linnavolikogu 2. detsembri 2010. a otsusega nr 276 „Tallinna linna teine abipakett linna-elanikule ja ettevõtjale 2011–2012“ kinnitati linna teine abipakett ja tehti linnavalitsusele ülesandeks näha abipaketis 2012. aastaks kavandatud meetmete rakendamiseks vajalikud vahendid ette Tallinna linna 2012. aasta eelarve eelnõus.

Saab taotleda sotsiaaltoetusi

Linna abipakett keskendus kuuele olulisele valdkonnale: tööpuuduse leevendamisele, toetustele ja sotsiaalabile, raskustesse sattunud inimeste nõustamisele, soojusenergia kulude vähendamisele, ettevõtluse toetamisele ja tarbijakaitsele. Aasta 2012 lõpeb ja uut sellesarnast abipaketti ei ole kavandatud. Samas on puudustkannatavatel isikutel alati võimalik pöörduda oma elukohajärgsesse linnaosavalitsusse ja taotleda tulenevalt Tallinna linnavolikogu 29.11.2012 määrusest nr 27 „Sotsiaaltoetuse maksimise tingimused ja kord“ sissetulekust sõltuvaid sotsiaaltoetusi.

Lisaks sellele on üksielaval isikul või perekonnal, kelle netosissetulek jääb pärast sotsiaalhoolekande seaduses sätestatud tingimustel arvestatud eluruumi alaliste kulude mahaarvamist alla riiklikult kehtestatud toimetulekupiiri, võimalik saada ka toimetulekutoetust.

Invatransport ja supiköök

Ei saa nõustuda ka väitega, et invatranspordiks eraldatud rahaliste vahendite maht on 2006. aasta tasemel. Juba ainuüksi 2012. aastal on selleks ette nähtud eelarvevahendite maht kasvanud 75000 euro võrra ning ka 2013. aasta eelarves on plaanitud puuetega inimeste transporditeenuste tõusuku täiendavaid rahalisi vahendeid. Tallinna linn kaotab 2013. aastal ka omaosaluse töökäivatel AS Termaki regulaarvedusid kasutatavatel tallinlastel.

Väited, nagu vähendaks linn 2013. aastal supiköögiteenuse mahtu, on alusetud. Tallinn tagab supiköögiteenuse jätkusuutliku toimimise ka järgmisel aastal. 2013. aasta linnaeelarvesse on planeeritud vahendeid 2012. aasta põhieelarvega samas mahus.

Täiendavad vahendid selle aasta oktoobris, novembris ja detsembris osutatava supiköögiteenuse mahu suurendamiseks saadi Tallinna 2012. aasta II lisaeelarvega. Lisaks supiköögiteenusele toetatakse jätkuvalt ka 2013. aastal linnaeelarvelistest vahenditest laste toitlustamist 47934 euro ulatuses. Jätkub abivajavate laste toitlustamine linnaosade sotsiaalkeskustes ning puudustkannatavatele peredele koostatakse ja jagatakse linnaosade sotsiaalhoolekande osakondade poolt toidupakke.

Ellusuunamistoetus hooldusperede noortele

Samuti on vale väide, et linn ei toeta asendushoolduselt (hooldusperedest ja asenduskodust) ellu astuvaid noori. Kõik asendushoolduselt ellu astuvad noored saavad ka 2013. aastal linna poolt ellusuunamistoetust (320 eurot) ning neil on õigus taotleda sotsiaal- või munitsipaalaluruumi.

SDE poliitikute viidatud vähendamine puudutab Tallinna Lastekodu juures asuva noortekodu kohtade vähendamist 16 kohalt viiele. Siin tuleneb noortekodu kohtade vähendamine otsesest nõudluse puudumisest selle teenuse järele, tulenevalt sellest, et asenduskodus on paranenud laste eluks ettevalmistamine ja linn toetab noori ka eluruumide saamisel.

Olgu veel lisatud, et Tallinna Lastekodu viis noortekodu-teenuse pakkumise Maarjamäe Keskusesse, kus noorte päralt on eraldi peremaja, ja me saame hoopis rääkida noorte elutingimuste paranemisest. Seega on Tallinn omalt poolt teinud kõik mis võimalik ellusuunatavate noorte jaoks, et toetada nende iseseisvat elu täiskasvanuna.

Andrus Veerpalu süü –

Paljud eestlased ootasid, ärevus hinges, 23. novembril Rahvusvahelise Spordiarbitraži (CAS) otsust murdmaasuusatamise kahekordse olümpiavõitja Andrus Veerpalu kohta. Paraku seda ei tulnud. Piinarikast ootust nii sportlase kui ka tema fännide jaoks otsustati pikendada tuleva aasta 28. veebruarini. Irooniliselt: Veerpalu saab enda kohta käiva kohtuotsuse teada ajal, mil tema konkurendid võistlevad Val Di Fiemme suusatamise MM-il.

INDREK VEISERIK
indrek@kesknadal.ee

Eesti avalikkus on Veerpalu dopingusüüdistuses täna praktiliselt samatark kui 2011. aasta kevadel, mil teatati, et sportlase organismis olla tuvastatud tehislisku kasvuhormooni. Lihtinimese jaoks on Andrus Veerpalu dopingujuhtum algusest peale paras sasipundar. Ja kuna välismaalaste valduses oleva Postimehe poolt pandi Veerpalule kohe süüdlasemärk külge, hakkasidki inimesed uskuma, et meie olümpiasangar on dopingupatune.

Kesknädala ennustus: Veerpalu mõistetakse õigeks

Detsembri alguses levis Öhtu-

lehe kaudu teateid, et kui rahvusvahelises spordikohtus peetaval protsessil FIS versus Veerpalu algul olid kahekordse olümpiavõitja šansid pääseda dopingusüüdistusest peaaegu olematud, siis nüüd olla juba vaekausid eestlase poole kaldu. Väidetavalt pole venimise taga mitte CAS, vaid hoopis Rahvusvaheline Suusaliit (FIS), keda igati aitab Rahvusvaheline Antidoping Agentuur (WADA). Nimelt tahavad need organisatsioonid lisaaega, et kohtule tõestada: kasvuhormooni-test on pädev! Väidetavalt ollakse tõestamisega tõsiselt hädas.

See omakorda tähendab, et Veerpalu kaitsjad on pannud CAS-i kohtunikud kahtlema, kas senise testiga on võimalik eristada kehaväliselt ja kehaomast kasvuhormooni.

„Huvitav on seegi, et välja on töötatud ka uus kasvuhormooni-test, mis tuvastab tehislisku aine organismist kindlalt. Ainult et vastavalt Šveitsi seadustele – seal asub spordikohus – ei tohi teistsuguseid meetodeid Veerpalu proovi uurimiseks kasutada,“ kirjutab Õhtuleht 1. detsembril.

Veerpalu kasuks räägib ka juhtum, kus mullu märtsis luba-

VINTSUTATUD ILMAASJATA?: Vägisi jääb mulje, et A
Eestlased võivad küll olla edukad rahvusvaheliselt vähem
või vehklemine, aga seal, kus ringlevad suured reklaamira
on teatud oluliste riikide nn paraadaladeks, hakkab eestla

tust kõrgema kasvuhormooni (HGH) taseme pärast võistluskeelu saanud Patrik Sinkewitz mõisteti Saksamaa spordikohus õigeks, kuna leiti, et WADA meetodeid ei saa usaldada. Kuna süüdistus Veerpalu vastu on sisuliselt sarnane, võib Sinkewitzi protsessi tulemus mõjutada Veerpalu kaasuse lahendust.

WADA kui riik riigis

Rootsis elav sisemeditsiini ja töötõrvishoiu spetsialist dr. Jaan Suurküla kirjutab 25. septembril oma blogis, et WADA käitumine kasvuhormooni asjas pole teaduslik. „Paistab, et WADA tegeleb pigem omaenda juhtide ärihuvide soodustamisega, kui

Advokaadid lüpsavad dopingukaht

Olen palju aastaid mõelnud sportlaste ostmisele müümisele ja dopingu keelustamise ümber käivatele aktsioonidele. Selle loo kirjapanemise ajendas 17. novembri Eesti Päevalehes ilmunud artikkel „Kas öelda dopingule jah? Ei! See suretab spordi“, autoriks spordiajakirjanik Andrus Niik.

MANIVALD MÜÜRPEAL
82a pensionär Varblast Pärnumaalt

Sportlaste ost-müük on senini olnud spordimaailmas seaduslik ja dopingu kasutamine ebaseaduslik. Pean mõlemad ebaseadusteks. Sportlaste ost-müük tuleb meelde kunagist orjaaega, kui toimus kõige jõhkram inimkaubandus, mida hilisemad põlvkonnad pole õigeks pidanud. See oli aeg, kus inimene oli võimurite osta ja

müüa. Seega on tänane sportlaste ostmine ja müümine 21. sajandi inimkaubandus, mida ei tohiks enam mitte kuidagi lubada.

Seda, miks sportlasi tänapäeval ostetakse ja müüakse, pole meedias viimasel ajal vist isegi mitte enam püütud seletada või õigustada. Kui võime kuulda ja lugeda, et mõni rahvusmeeskond palkas ehk ostis kuskilt mingi mehe, kes on hoopis teisest rassist, kas siis on ikka tegu rahvusmeeskonnaga? Rahvusmeeskonnaks pean sellist, kus mängivad ühe ja sama rahvuse esindajad. Miks rahvusmeeskonnaks nimetatavasse võistkonda ostetakse „võõrleegionäre“, seda on raske mõista.

Fännid kolavad mõtetult riigist riiki

Sport oli esialgselt ikka mõeldud vist mõistlikuks ajaveetmise võimaluseks, kus asja-

osalised töövälisel ajal veidi harjutasid ja seejärel omavahel mõõtu võtsid. Ka pealtvaatajad (kel selleks aega ja võimalusi) läksid spordiväljakule vaatama omakandiinimeste võistlemist.

Raske on ka aru saada tänapäevast fännamisest ning „fännifilosoofiast“. Suured kambad sõidavad riigist riiki, et seal kaasa elada oma võistkonnale. Lisaks plaksutamisele tihti peale hakatakse ka suuri lööminguid ja muid huligaansusi. Kas sellist fännamist saab kuidagi õigustada? Ja kuidas see fännav seltskond saab ringi hulkuda? Kust saavad nad raha, kui tööd ei tee? Kas keegi suudab tõestada, et senine fännamine loob mingisugust toodangut, mida inimele oleks vaja? 21. sajandi alguse inimkond peaks astuma samme, et sedasorti fännamine lõppeks.

Globaalne rahavõim on teinud tänase spordi suurte rahakoguste pööritamise süsteemiks. Spordis liiguvad suured rahasummad, mida mina pean enamasti kõige rumalamaks raiskamiseks. Rahvast püütakse lollitada müüdigas, et kõik

olevat vajalik reklaamiks. Meil oleks vaja hakata mõtlema reklaami senise mahu vajalikkuse üle. Rahavõimu agitatorid pesuvad päevast päeva meie ajusid ja me oleme sellega igati nõus. Samas meie mõte ei ulatu arusaamiseni, et see ajupesu toimub meie endi kulul. Seega tuleb pidada tänast ohjeldamatut reklaami inimkonna legaalseks röövimiseks.

Dopinguvastane võitlus läheb kalliks maksma

Aastakümneid oleme palju kuulnud spordis dopingu kasutamist ja selle kahjulikkusest. Dopingut tarvitamine pidavat ebaausalt parandama sportlikke tagajärgi ja rikkuvat sportlase tervist. Kahjuks pole juhtunud kuskilt lugema, kui palju peab sportlane manustama mingit dopingainet, et tagajärg paraneks nii mitme sentimeetri, sekundi või grammi jagu. Samuti pole võrreldud ka seda, kui palju doping konkreetsetlalt halvendab inimese tervist, võrreldes korraliku viinapeatäiega või ühe paki sigarettide tarvitamisega päevas. Kui me tegelikult tahaks inimesi võrutada

ta on Eesti (!) suusataja

Andrus Veerpalu sportlasekarjäär lõpetati vägivaldselt. Tähtsatel spordialadel nagu näiteks kettaheide, trekisõit ja on tegemist võimsate vaatajahulkadega ning mis asi varem või hiljem saatma „halb õnn“.

eesmärgiga rakendada testimetoodikat, mis kindlustab maksimaalsel võimalikul määral, et ei tehta süütle sportlasele ülekohut. WADA juhid omavad nimelt kasvuhormooni isoformide testi aktiivsiad,“ märkis Suurküla. Tema väitel on kahtlane, et WADA on korduvalt keel-

dunud esitamast oma dokumentatsiooni testi usaldusväärsuse ja täpsuse kohta. Lisaks on kahtlane, et WADA on keeldunud laskmast sõltumatutel uurijatel kontrollida testi usaldusväärtust. Suurküla sõnul omavad WADA juhtkonna liikmed ja uurijad aktiivsiad WADA kasvuhormooni

testis. Nead aga on ainsa „teadusliku“ aruande autorid. „Need asjaolud tekitavad põhjust kahelda, et WADA teab, et sõltumatute uurijate testi kontrollimine ei saaks kindlata seda, mida WADA väidab testi usaldusväärsuse kohta. Asjaolu, et WADA töötajate ärihuvid testis võivad mõjutada WADA otsuseid, nõrgestab organisatsiooni usaldusväärsust olulisel määral,“ kirjutab Suurküla oma blogis.

„Kuidas saab spordimaailm aktsepteerida, et selline äritegev, tähtsaid fakte peitev ning sobivama ja paremini tõestatud testi kasutamisest keelduv organisatsioon võib teha ülimalt tähtsaid ja potentsiaalselt raskesti traumeerivaid otsuseid sportlase elu suhtes?“ küsis töötervishoiu asjatundja.

Suurküla sõnul on Veerpalu suhtes võimalik ainult üks otsus – pole tõestatud, et ta on kasutanud kasvuhormoonidopingut.

Eestlased tegelgu vähemtähtsate spordialadega...

Siinkirjutajale jääb vägisi mulje, et 2011. aasta 1. märtsil 15 km klassikadistantsil norrakate pühamus Holmenkollenis MM-il võõrustajatele kõva lahingu andma pidanud Veerpalu sportlasekarjäär lõpetati vägivaldselt. Pidevalt „kopsu- ja astmahaiguste“ käes vaevlevad Veerpalu norrakatest konkurendid lihtsalt ei

talunud enam allajäämist ühele tublile Eesti sportlasele.

Skandinaavlaste mõjukus WADA struktuurides on üldteada. Julgen kahelda, et WADA-le alluva sihtasutuse Eesti Antidoping nõukogu liige Kristjan Port on avalikkusele kõik Veerpalu kaasust puudutava ära rääkinud. Kogu Veerpaluga seotud afäär levitab juba praegu vastikut haisu ja lõplik tõde selles ilmselt ei tule kunagi päevavalgele. Veerpalu kaasusele mõeldes meenub pigem eelmine aasta, kui Eesti koondis oli jalgpalli EM-finaalturniirile nii lähedale jõudnud, aga kaotas siis Iirimaaale 0:4 kohtunik Viktor Kassai erakordselt kallutatud vilepartii tõttu. Seesama Kassai valiti muide rahvusvahelise jalgpalliajaloo ja -statistika föderatsiooni (IFFHS) poolt 2011. aastal maailma parimaks jalgpalli-kohtunikuks. Järelikult tegigi Kassai tublit tööd. Kuid kelle jaoks ja kelle huvides?

Ehk siis – eestlased võivad küll olla edukad rahvusvaheliselt vähemtähtsate spordialadel nagu näiteks kettaheide, trekisõit või vehklemine, aga seal, kus ringlevad suured reklaamirahad ja on tegemist võimsate vaatajahulkadega ning mis on teatud n-õ oluliste riikide nn paraadaldadeks, hakkab eestlasi varem või hiljem saatma „halb õnn“. See, kes valitseb struktuure, valitseb poliitikat. Täpselt sama toimub ka spordis. Kui mängus on paljutki, siis seal on „õnn“ alati rikkamate ja tugevamate poolel.

Aisakell, aisakell! Jõulutunne aastatega ei kao...

Taevakehade liikumises on lõppemas järjekordne ring. Et pimedasse aega veidigi valgust tuua ja hingedele koduteed näidata, süütame jõuluootel aknalauale küünlad. Imeline jõulutunne, jõuluime, poeb südamesse juba esimese lumise talveteega. See tunne ei muutu aastatega, ja kui muutubki, siis vaid aina tugevamaks, sest lapsepõlve jõulumälestused muutuvad ajas vaid kirkamaks ja muinasjutulisemaks.

Jõulud on perepühad. Me oleme koos oma lähedastega, nii nendega, kes on iga päev meie ümber, kui ka nendega, keda meie kõrval enam pole, kes on läinud toonelateed. Ometi on nad meie südames igal sammul. Jõulud avavad akna oleviku ja igaviku vahel.

Talvise pööripäevani on mõni päev. Kõigest paar päeva veel läheb pimedamaks. Siis aeg justkui peatub, nagu mõtleks, et teha otsus: uue kevade poole, taas valguse poole!

Kallid mõttekaaslased, meie maailmavaate toetajad, meie julgustajad, head inimesed Eestimaa piirkondadest! Oleme rühkinud tublisti tööd teha, et oma Keskerakonda ja Eestimaa kõigile katsumustele vaatamata edasi viia, uute jõulude ja uute kevadete poole, aastast aastasse. Sümboliseerigu seda tööd eestlaste truude abilise läbi sajandite, iga talu au ja uhkus – hobune. „Aisakell, aisakell...“ Teame ju kõik seda laulu. Aga pole ju aisakelli ilma hobuset, reeta ja talveteeta!

Helisegu jõulukellad, olgu helged jõulupühad teist igapäevaste südames!

Tervist, õnne, armastust, lootust, hingerahu ja palju valgust teie teele järgmiseks aastaks!

Teie
MARIKA TUUS-LAUL

Kallis juubilar
HELJU KÕIV!

Südamlikud õnnesoovid 90. sünnipäeva puhul, mis saabub 21. detsembril!

Keskerakonna Elva osakond

lusega sportlasi nii kuis jaksavad

KULUKAS ÄRI: Oleme kuulnud, kuidas võideldakse dopinguga kasutamise vastu. Aga pole kuulnud sellest, mitmeid miljardeid on senine võitlus rahaliselt maksma läinud. Võitlus dopinguga on ülikulukas maksumaksjatele, kuid tulus äri antud valdkonnas tegutsevatele inimestele.

dopinguga kasutamisest, siis peaks seda võrdlema viina ja tubaka igapäevase kasutamise kahjulikkusega.

Kui doping tõesti tugevalt tõstab inimvõimete ülempiiri, siis võiks ju dopingut lubata vaks muuta ja hakata kiitma ka selle riigi teaduslikke saavutusi, kus on leiutatud nii võimas vahend. Hakkaksime riike järjestama ka selliste saavutuste järgi.

Oleme kuulnud, kuidas võideldakse dopinguga kasutamise vastu. Aga pole kuulnud

kokkuvõtteid selle kohta, kui palju on senine võitlus inimkonnale rahaliselt maksma läinud. Tulemusteta võitlusele on vist kulutatud miljoneid ja miljardeid – see on mõtetu raharaiskamine. Kõigepealt tuleb jahtida dopinguga kasutajaid ja tõestada dopinguga kasutamise juhtum. Kogu see tegevus annab käivet mitmes valdkonnas, mis inimkonnale sisuliselt mingit uut kasulikku väärtust või rahvatulu ei loo.

Sportlased ärgu mingi kohtusse õigust otsima

Kui üks sportlane on kahtlusaluseks tunnistatud, siis ilmuvad kohale advokaadid, kes soovivad kahtlusalust aidata. Advokaadid ei paku abi omast heast südamest, vaid tahavad teenida kerget tulu ja suurt kasumit kimpujäänud sportlaste arvel. Seni pole näinud ühtegi kokkuvõtet analüüsi selle kohta, kui palju on kahtlusalune sportlane valanud higi ja kulutanud isikliku aega, et võistlustele jõuda.

Samuti ei ole eriti avalikustatud, kui palju kasumit on üks või teine advokaat sportlase lollitamise pealt teeninud.

Seepärast ei mõista ma, miks mõned sportlased on olnud nii lihtsameelsed ja läinud kohtust õigust otsima. Sellest on raske õigust leida. Mõlemat osapoolt esindavad advokaadid, kes on ülikooliajal üheskoos pidu pannud. Nüüd nad sekeldavad koos ja mängivad sportlase esindamist niikaua, kuni üks pool enam ei jõua advokaadile maksta.

Kas keegi oskab välja pakkuda analüüsivõimaluse, kus saaks arvuliselt välja tuua ja võrrelda sportlase valatud higi ja vaeva, ning advokaadi lollitamiskusega teenitud tulu ja kasumit?

Inimkond elab 21. sajandi teises kümnendis. Peaks olema juba omajagu tarkust, et hakata populariseerimispordi inimlikke külgi. Lõpetagem kutseliste sportlaste kasutamine ja dopingupatuste jahti-mine! Nagu ütlesin, need tegevused ei lisa uut rahvatulu. Asjata raisatud raha tuleks hakata kasutama inimkonna vaesema osa elujärje parandamiseks.

Astrid Böning-Nõlvak ja Eike Vellend

pärimusmuusika kontserdituuril mööda talvist Eestimaad

Tallinnas Glehni lossist sai 2. detsembril alguse 11 kontserdist koosnev kontserdituur, mis tutvustab Astrid Böning-Nõlvaku ja Eike Vellendi uhiuut pärimusmuusikaplaati „Mõisnik ja lambrine“.

Jäädvustatud on tosin lüürilist rahvalaulu, mille teemaks mõisa ja küla suhted pisut teisest vaatenurgast, kui neid tavaliselt nähakse.

„Need on laulud, mis püüavad edasi anda tundeid ja mõtteid kahest küljest: nii mõisa- kui ka talurahva silme läbi nähtuna,“ kirjeldab plaadiümbrisel Astrid Böning-Nõlvak, kes laulab

ning mängib viit pilli: kaht kannelt, karmoskat, mandoliini ja parmupilli. Ta on õppinud Pärnu Muusikakoolis ja lõpetanud Viljandi Kultuuriakadeemia rahvamuusika erialal. Kuulus Eestit 2004. a. Eurovisiooni lauluvõistlusel esindanud ansambelisse „Neiokõsõ“ ja töötab rahvamuusikaõpetajana Hiiuemaal.

Eike astub üles laulu ja viulimänguga. Tema on õppinud Kose Lastemuusikakoolis ja Georg Otsa nim. Tallinna Muusikakoolis ning osalenud folkansambelis „Pillipiigad“ ja Eesti Noorte Viulikooris.

9. detsembril esineti Tartu Ülikooli ajaloomuuseumis ning 14. detsembril Hiiuemaal Käina huvi- ja kultuurikeskuses.

Edasine tuurikava:

Laupäev, 29. detsember kell 18.30 – Pärnu Muuseum
Reede, 11. jaanuar kell 18.30 – Kuressaare, Saaremaa Muuseum

Laupäev, 12. jaanuar kell 18 – Palmse mõis Lääne-Virumaal

Laupäev, 19. jaanuar kell 18.30 – Saka mõis Ida-Virumaal

Pühapäev, 20. jaanuar kell 18.30 – Eivere mõis Järvamaal

Neljapäev, 24. jaanuar kell 18.30 – Viljandi

Pärimusmuusika Ait

Reede, 25. jaanuar kell 18.30 – Sangaste loss Valgamaal

Laupäev, 26. jaanuar kell 18.30 – Tallinna Vanalinna Muusikamaja

Piletid müügil Piletilevi müügikohtades ja kohapeal tund enne algust.

Heimar Lenk Marta Raadios!

Kohtumine kuulajate ja valijatega. Võtame 2012. aasta kokku. Mängime klassikalisi jõululaule.

Studios koos Jaak Madismäega!

Reedel 21. detsembril 12.00 ja 18.00
Laupäeval 22. detsembril 10.00

Kuula 100,7 Mhz, Internetis või Elionis!

Varem öeldi: neobolševikud,

Intervjuu andis Venemaa Teaduste Akadeemia

Tuntud teadlane Ruslan Grinberg käis Tallinnas meediaklubi Impressum kutsel ning koos Eesti Tuleviku Instituudi direktori Erik Tergiga kohtus ajakirjanike ja majandusteadlastega, aga ka lihtsalt huvilistega. Jutt käis maailmamajanduse seisundist ja Venemaa arenguprotsessidest. Saal oli puupüsti täis. See polnud mingi ime, kuna iga Eesti teadlane, kes julgeks rääkida meie riigi kohta seda, mida ütles Grinberg Venemaa kohta, saaks otsekohe kapo järgmise aastaraamatu peategelaseks, koos kõige sellest tulenevaga – kuni riikliku iseseisvuse vaenlaseks kuulutamiseni välja.

LEIVI ŠER
intervjuueerija

Mind huvitab Teie arvamus Eestis toimuva kohta. Kuivõrd tunnete just Eesti majandust?

Minu teadmised Eestist pole kuigi põhjalikud. Tean, et Eesti on üks edukamaid postsotsialistlikke riike, et teie edusamme seatakse Euroopa Liidus eeskujuks.

Nii aus ülestunnistus määrab intervjuu edasise käigu! Looüksin siis küsimast üksnes Eesti kohta, et

rääkida maailmast laiemalt. Näiteks, mida arvate turumajandusest – kas see on täiesti isereguleeruv süsteem?

Sellele võib vastata väga lühidalt: jah! Ent juhul, kui turul ei toimu reguleerimist väljastpoolt, tekivad vägagi negatiivsed tagajärjed: tohtu varaline kihistumine, sisenõudluse langus, tööpuuduse kasv. Kui aga turumajanduse tingimustes riik esineb sotsiaalse regulaatorina, tekib normaalne turumajandus. Sellise sotsiaalse kapitalismi näiteid pakkusid meile Euroopa ja USA XX sajandi teisel poolel.

Kuidas suhtute Friedmani teooriasse?

Milton Friedmani majandusteooria on erastamise ja üleüldise reguleerimise kiidulaul. Selle teooria kurtarvitamisega kaasnevad katastroofilised tagajärjed. Ägedad Friedmani pooldajad on tüüpilised neobolševikud,

eriti suhtumises demokraatiasse ja rahvasse. Nende iidoliteks on finantsoligarhia, ülemaailmsed korporatsioonid, pangamaailm – institutsioonid, kes ei taha oma positsioone loovutada sotsiaalselt orienteeritud turumajandusele. Friedman sarnaneb minu arvates Leniniga – ise surmud, aga üritus elab edasi. Ma pole kõiki ja kõike võrdsustava sotsialismi toetaja, kuid eelistan inimnäolist kapitalismi – sellist, mis kannab hoolt teaduse, hariduse, kultuuri finantseerimise eest, hoolitseb inimeste eest. Just seetõttu tundub Friedmani teooria mulle ebaproduktiivsena.

Venemaal rajaneb tulumaksu proportsionaalsel skaalal. Kui õige see Teie arvates on?

Olen olnud ja jään progressiivse skaala pooldajaks. Ei saa vaene inimene ohverdada riigile sama suurt osa oma tulust kui rikas inimene. Meil on tulumaksumääraks 13%. See tähendab, et inimene, kes teenib 20 tuhat rubla (umbes 500 eurot), peab loovutama 2600 rubla (45 eurot) ning elama kuu aega ülejäänud 17400 rublaga, mis näiteks Moskvas on võimatu. Samas see, kes saab 200 tuhat rubla, maksab ära 26 tuhat, ning „on sunnitud“ ära elama „kõigest“ 174 tuhande

rublaga. Riigi seisukohast see on, pehmelt öeldes, ebaõiglane. See teine saaks riigile eraldada palju rohkem, ilma et ta satuks vaesuse küüsi.

USA-s eksisteeris selline pärandimaks, et miljon dollarit maksva maja pärija pidi enne selle saamist tasuma riigile peaaegu pool miljonit. Minu veendumuse kohaselt peab sotsiaalsele turumajandusele orienteeritud riigis kehtima astmeline tulumaksuskaala.

Kuidas reageeriksite ettevõtte tulumaksu kaotamisele Venemaal? Jätke nüüd – see pole võimalik! Mitte üheski riigis.

Aga siiski väidetakse, et majanduse areng sõltub investeerimiskliimast, ning räägitakse sellest, kuivõrd meelitav oleks majandusinvestorite jaoks ilma ettevõtte tulumaksuta. Ka lahvatanud majanduskriisist pakutakse vaid üht väljapääsu – kärpepoliitikat ja ranget kokkuhoidu. Kuigi see toob kaasa sisenõudluse languse ning selle tagajärjel edasise majanduslanguse. Teate, mulle tunduvad mõlemad suunad olevat võrdväärseid muinasjutud. Tegelikult on vajalik investeringute ja sisenõudluse bilanss. Mulle näib, et püüd selle poole ilmnes kõige

Kodukaitse Ajaloo

Lõpulejõudev aasta on olnud seltsile tõine ja edukas. Suutsime läbi viia pea kõik plaanitud üritused. Nende hulgas olid näituse „Vabaduse teel 1990–1991“ avamine Valga Isamaalise Kasvatuse Püsiekspositsioonis ning osalemine Vabadussõja Paju lahingu ja Valga vabastamise aastapäeva üritustel.

Eraldi märkimist väärib, et selts korraldas pärast rohkem kui 15-aastast vaheaega teatejooksu „Toompea 18.45“, millega taastati Kodukaitse tegevuse lõpetamisega 1996. aastal katkenud traditsioon ning tähistati Kodukaitse loomise 22. aastapäeva. Teatejooksu õnnestumise eest võlgname tänu Tallinna Kultuuriväärtuste Ametile, Tallinna Spordi ja Noorsoo Ametile, Tallinna Munitsipaalpolitsei Ametile, Tallinna Kesklinna Valitsusele ning vabatahtlikele, kes osutasid igakülgselt abi.

Kõige tähtsam on ehk see, et ilmus Eesti riikliku iseseisvuse taastamise aastapäevaks plaanitud raamat „Leegitseval piiril“. See teostus tänu rohketele sponsoritele, kelle hulgas oli üleminekuvalitsuse liikmeid, hilisemate valitsuste ministreid ja poliitikuid, endisi kodukaitsjaid, tavalisi ajaloo huvilisi. Nad sõandasid raamatut tellida juba siis, kui selle tähtaegne ilmumine kaugeltki kindel polnud. Selts tänab kõiki toetajaid. Eriti sügav tänu Tallinna linnale, tänu kelle eraldatud toetussummale sai võimalikuks raamatu valmimine õigeaks ajaks. Uueks aastaks on meil seatud uued sihid, millest põhiline on jätkuvalt Kodukaitse Ajaloo Seltsi tegevusega seotud ajaloolise materjali kogumine ja süstematiseerimine Eesti Kodukaitse ajaloo raamatu jaoks, mis peaks valmima organisatsiooni loomise 25. aastapäevaks 2015. aastal.

Siit ka palve: kellel on säilinud Kodukaitse tegevust kajastavaid fotosid ja dokumente või kirjalikke mälestusi, võtke meiega ühendust e-posti aadressil: kodukaitse@gmail.com või kirjutage: Sakala tn 14, 10141 Tallinn.

Jõulurahu ning uue, tegusa aasta ootust soovides Eesti Kodukaitse Ajaloo Seltsi juhatuse nimel ENN VIIDU

nüüd öeldakse: *friedmanistid*

Majanduse Instituudi direktor **RUSLAN GRINBERG**

RUSLAN GRINBERG:
Friedman sarnaneb Leniniga – ise surnud, aga üritus elab edasi.

kujukamalt Francois Hollande'i valimises Prantsusmaa presidendiks. See protsess jätkub vägagi tõenäolises sotsiaaldemo-

kraatide edus eelseisvatel valimistel Saksamaal ning ka Obama võidus Ameerika Ühendriikides.

Millise hinnangu annaksite Eesti ja Venemaa majandussuhetele?

Mõlema riigi vastastikused suhted on Venemaa ja Euroopa Liidu suhete koostisosaks. Praegu on meie suhted Euroliiduga üpris igavad: meie tarnime teile energiasursse, teie meile – kõik ülejäänud. Kuid mulle tundub, et just praegu on võimalik meievaheline suurtehing. Depressioon kestab veel kaua. Selle ületamiseks on vaja tõsta nõudlust. Venemaa on võimeline sellist nõudlust pakkuma. Kuid vajalik on ka Venemaa majanduspoliitika muutmine. Peame oma majanduse diversifitseerima (*mitmekesistama – Toim.*), astuma võitlusse deindustrialiseerimise vastu. Just sel teel saame pakkuda Euroopale nõudlust, Euroopa meile aga majanduse moderniseerimise. Ning Euroliidust saab üks kolmest Venemaa peamisest partnerist – kõrvuti USA ja Hiinaga. Edasiviiv põhivalem oleks minu arvamus järgi selline: Venemaa teadus + Euroopa tehnoloogiline geenius.

Nagu teame, suhtutakse Venemaal väga skeptiliselt Mihhail Gorbatšovisse. Teie rääkisite temast ainult kiitvalt päris hiljuti seoses Gorbatšovi juubeliga. Miks hindate Gorbatšovi rolli nii kõrgelt?

Sellepärast, et ta andis rahvale peamise – vabaduse. Muidugi, ta asus kahe oma-keskis sõdiva rinde vahel, ning seetõttu jäid objektiivsete ja subjektiivsete faktorite koosmõjul paljud tema mõtted realiseerimata. Näiteks liiduleping, mille koostamises ma osalesin ning mis nägi ette tõeliselt suveräänsete riikide liitu. Leping jäi putši tõttu alla kirjutamata. Mõistagi polnuks Baltimaid võimalik ka tolles uues liidus kinni hoida, kuid teised endised liiduvabariigid võiks küll eksisteerida selle liidu raames ja elada paremini – praegu inimesed nendes riikides võitlevad ellujäämise eest. Venemaal näiteks on tulude vahe 10% kõige rikkamate ja 10% kõige vaesemate vahel 16-kordne. Ning veel: Gorbatšov püüdis, et koos pesuveega, nagu ütlevad vene vanasõna, vannist ka last välja ei kallataks. Et säiliks see hea, mis NSV Liidus oli olemas. Mitte kõik seal polnud ju halb. Meenutagem hariduse kvaliteeti, fundamentaalteaduste arengut jne. Ja kõike ei hinnatud üksnes kasumlikkuse seisukohast.

Lõpetuseks: nagu näete, me ei rääkinud Ruslan Grinbergiga Eestist peaaegu üldse. Kuid peaaegu kõik, mida ta rääkis, puudutas ka Eestit.

Edgar Savisaar kõigi erakondade linnapea-kandidaadiks!

Keskerakonna peasekretär Priit Toobal tegi eelmisel nädalal oma blogis ettepaneku, et erakonnad võiksid kokku leppida ühise kandidaadi – Edgar Savisaare – ülesseadmises Tallinna linnapea ametikohale.

„Lugesin maineka reformisti Keit Pentus-Rosimannuse ettepanekut seada Tallinnas linnapea kandidaadiks üles IRL-ile lähedal seisev Allar Jõks. Ettepanek väärib tähelepanu, kuigi Jõks sellest esialgu lahti ütles,“ kirjutab Toobal. Ta pakub, et Reformierakond võiks kompromissina toetada linnapea kohale ka Savisaare kandidatuuri.

„Sama käib ka sotside ja IRL-i kohta. Kuigi nad kõik on teinud erinevaid avaldusi seoses oma linnapeakandidaatidega, võiks kokkulepet siiski proovida. Tallinn ja terve Eesti ainult võidaks sellest,“ arwab Toobal. Ta on veendunud, et Tallinnal on läinud ju paremini kui Eestil tervikuna.

NETIPILT Edgar Savisaare blogist, kus linnapea kirjutas, et Lähte Gümnaasiumi 7.-9. kl õpilased Tartumaalt laulsid-tantsisid maailmahiti *Gangnam Style* ainetel loo *Tallinn Style* ja riputasid selle Youtoubi üles. Teised netikunstnikud on lähtelaste ideele lisanud ka lustaka linnapea pildi.

„Eestil on ainult n-ö tasakaalus eelarve – kui sedagi. Tallinnal on aga ka inimnäoline poliitika. Tallinna ja lähiumbrusse tuleb aina inimesi juurde, mujalt Eestist ainult lahkutakse,“ arutleb Toobal, ega varjagi, et Tallinna edu nimi on suuresti Savisaar.

„Kui Jõks suudaks meid veenda, et ta tahab jätkata Tallinnas linnale edu toonud ja tervet riiki halvima ära hoidnud keskerakondlikku poliitikat, siis on kindlasti talle valla meie ukseaknad ning hääled ja südamed,“ muutub Toobal pateetiliseks, ja annab lootust, et sellistel tingimustel võiks isegi Savisaar Jõksi toetada.

Toobal meenutab, et Keskerakond tegi teistele parteidele ettepaneku presidendi valimisel erakondadeülese kandidaadina toetada parteitult Indrek Tarandit. „Paraku jäi kolmikliit vanade erakondlike liitude juurde ning poliitilise, majandusliku, sotsiaalse ja kultuurilise stagnatsiooni süvenemisele terves riigis aitab kaasa Ilvese tagasimääramine teiseks ametiajaks,“ näeb Toobal Eesti olude halvenemisel ka Ilvese osa.

„Savisaare ühise toetamisega linnapeakandidaadina võib aga olla kindel, et sellega kaasneksid hädavajalikud positiivsed nihked terves Eesti poliitikas. Võtaksime kursi inimestele sobivale euroopalikule elulaadile ega püüaks endi rahvuslikke huve unustades ka Venemaad oma maitse järgi ümber kasvatada. Mart Laar, kes aktiivsesse poliitikasse võib-olla enam ei naasegi, ütles EPL-is, et kogu Eesti edu mõõt on inimene. Tema kui poliitiku jaoks on sellele äratundmisele jõudmine jäänud muidugi hiljaks, aga kindlasti annab see tervele Eestile usku, et ka kõige paadunud parempoolsed on võimelised kas või isiklike asjaolude sunnil muutuma,“ on Toobal lootusrikas.

Uudisena mõjub, et Toobal näeb Reformierakonna ühe juhina Keit Pentus-Rosimannust, kellele ta ei soovi sama ränki katsumusi nagu on tabanud Mart Laari, et mõista, mida Margaret Thatcheri poliitiline kasupoeg Laar Päevalehe-intervjuus tunnistab.

Toobal lõpetab lootusega, et reformistid on võimelised mõistma vasaktsentristliku poliitika väärtusi ka isiklike kannatusteta. **Priit Toobali blogist 14. detsembril**

Selts lõppeval aastal

Fotod Kodukaitse Ajaloo Seltsi arhiivist

“LEEGITSEVAL PIIRIL”: Kõige tähtsamaks lõppeva aasta sündmuseks peab selts Eesti riikliku iseseisvuse taastamise aastapäevaks plaanitud raamatu „Leegitseval piiril“ ilmumist. Selts tänab kõiki toetajaid ja rohkeid sponsoreid!

Vasakul ülal: Arnold ja Ingrid Rüütel raamatu esitlusel Tallinna Linnamuuseumis.

Vasakul kõrval: Sõna võtab Tallinna Linnaarhiivi juhataja Külle Arjakas, tema kõrval Linnamuuseumi direktor Maruta Varrak.

Ülal: Vaade raamatu „Leegitseval piiril“ esitlusel käinud külalistele ja asjatoimetajatele endile. Raamat on käes Aadu Jõgiaasal, tema kõrval seisab Enn Viidu. Sõna on Henn Karitsal. Paremalt taas Rüütlid ja Edgar Savisaar.

Tallinn 10130
Toom-Rüütli 3/5

www.kesknadal.ee

Kiida Ansipit! Milleks?

Kirjutajale aina tühjemaks jäävast Eestimaast ja meie rahva aina ahtamate eluväljavaadetest. Käisin advendiaja eel taas (seoses mulle õe ja kaks nooremat venda ilmale kandnud ema 100. sünniaastapäevaga) ema haul endisel Pärnumaal Lelle kalmistul, sõites siis ühtlasi läbi ka vanaema-vanaisa kalmult Järvakandi surnuaial Käbiküla kandis, Sooluste küla lähistelt. Oli näha, et ligi kolmandikult viljakatelt põldudel pole viimastel teismelisaastatel peotäitki saaki võetud, sest seal lobbab ainult võsa või, parimal juhul, juba metsanoorendik.

Ootan pikisilmi võimule seesugust valitsust, mille juht peab ametisse nimetatava uue ministri esmavajalikuks ja ainuotsustavaks omaduseks rahva elu tundmist, mitte aga valitsuse (tagaja eestubade) üksikasjalikku, "nüanssideni" tundmist. Aga Ansipi valitsuskooalitsiooni kitsas suutetasand on kivistunud-stagneerunud justkui immanuelkantlikuks asjaks iseeneses. Praegust valitsusklikki iseloomustab elutegelikkuse äärmiselt kitsas tõlgendamine – mitte kogu (sotsiaalselt aina sügavalt-saatuslikumalt-pöördumatumalt kihistuva) kodanikkonna huvideid-vajadustest lähtudes, vaid üksipäinis oma eluvõõrast finantsoligarhisest elevandiluuornikesest häguselt paistvana. Ja siis pole põrmugi imeks panna, et rahvas ummisjalu mujale tööd-palka-arstiabi ja inimväärselt turvalist sotsiaalaristut leidma siirdub, põlvkonna või poolteise vältel seepärast paratamatult võõrkeelsetub, ning veel vaid mõnda aega oma kodukurkest häbenemisi meenutada sõandab, kui sedagi üldse.

Üks asjaolu veel, mis näitab-tõestab vajadust tõmmata vett (puhast vett meil piisab!) võimudesti suhtumisele (liht)rahvasse: seni, kuni peaminister paraku teab-arvab, et nende "targa" valitsemise ainus (?) põhjupuudujääk või saavutamatus on ikkagi üksnes pelgalt "ebapiisav selgitustöö" põhjendamaks elanikkonnale oma üht või teist meie juba üsna armetut riigikest aina õhemaks hõõveldavat, aga palavat euroheakskiitu pälvivat sammu, seni ei peaks me säästma loputusvett seesuguse hukatuslikult „aadlihõngulise“ mõttevõtetiku kupatamiseks saastaümbertõõtluse.

Agasja helistati mulle Ida-Eestist: ärgu ma tehku pai Andrusel muudkui liiga, mitmel pool olevat elu veelgi viletsam! Aga vahest püsime siin elus hoopis Ansipi valitsusest hoolimata? Aga kui kauaks veel?

Ants Tamme

Vapiloom, parteiline.

Kus me küll elame...

Seisimekunagi Baltiketis ja lubasime süüa kartulikoori, kui vaid saaksime elada vabas Eestis. Vabadus saabus 1991. aastal — tänavu 20. augustil võisime tähistada Eesti Vabariigi taasiseseisvumise 21. aastapäeva. Sel puhul demonstreeris ETV filmi „Klassikaalased 1943. aastast. Unustatud mälestused“, milles kõneldi koolipoistest, kes vabatahtlikena läksid Eesti piiride kaitseks sõtta, nagu olid teinud nende eelkäijad 1918. aastal Vabadussõjas. Need noorukid, kellest paljud töid olude sunnil võõrast mundrit kandes ohvriks oma elu, olid tõelised isamaalased.

Tänastest pseudoisamaalastest (IRL) on saanud Reformierakonna „puudlid“ – karjeristid, kes on kaastavustajad meie riigi majanduse põhjalaskmise eest. Eestist, kunagisest arenenud põllumajandusega maast, on saanud üks vaesemaid Euroopa Liidu liiduriiki – kerjus, kelle nälgivale elanikkonnale saadetakse sadade tonnide viisi toiduabi. 8.

novembri Õhtulehe andmeil on meil alalisi Euroliidu toiduabi saajaid 129500.

Samal ajal oli Eesti karistusregistris arvel 647712 inimest ehk peaaegu iga teine elanik. Igas ööpäevas toimub sadu õiguserikkumisi. Üldtuntud politseinik Koit Pikaro väitis kunagi, et 1/3 Eesti võimustruktuuride töötajast on lihtsalt lolliid. Seega pole ime televisioonis kõlanud ühe idioodi väide, et 50 aasta pärast oleme prantslastest rikkamad. Valitsus järjest pasundab töötute arvu vähenemisest, kuid ei kosta sõnagi sellest, et ca 200 000 eestlast on kodumaa tolmu jalgeilt raputanud ja siirdunud võõrsile lootuses leida tööd ja leiba, mida Eesti riik praegu oma elanikele ei võimalda.

Selliseks on kujunenud meie igatsetud vabadus oravaparteilaste ja pseudoisamaalaste võimu all. Kui kaua veel peame seda taluma?

Elmar Hollmann, Kärkla, Hiiumaakond

Mitu Eestit on Eestis?

Läti nüüdne president ei võtagi riigilt palka ja tema proua töötab omal erialal edasi.

Miks meil on nii nagu on? Eesti valimisseadus lubab parlamenti valitud vahetada erakonda või sellest lahkuda valimiste vaheajal. Sel juhul tuleks tal lahkuda ka parlamendist. Ma küll ei mõista, keda need praegused „aknaalused“ Riigikogus esindavad. Ainult iseendid? See on poliitiline kaabaklus.

Väljastada tuleks ka e-valimised, mis annavad ühele erakonnale võimaluse võimule jääda ja varjata valimispettusi.

Kui meil täna räägitakse erakondade rahastamisest, mis pole läbipaistev, siis on ju selge, et niisama, vastuteenet saamata, ei anta parteidele

raha. Selge näide sellest on IRL-i suur rahasaamine Heleniuselt valimiskampaania läbiviimiseks. Küsisin juba toona erakonna kontorit, mis Helenius selle eest saab. See, mis toimus lennunduses, on nüüd selle tagajärg – suur raha lendas lihtsalt tuulde. IRL pandi püsti väliseestlaste rahaga, vastutasuks kujunes neile soodne omandireform, milles paljud Eesti eestlased jäid koduta. Eks ka presidendi labase ja räpase valimiskampaania jaoks tuli raha väljastpoolt Eestit. Nii et võõrast raha on siin liikunud küll ja liigub veelgi.

Kuhu kadus IRL-i meeste parseldatud elamislubade eest saadud raha, sellest ei tea avalikkus midagi.

Praegune Eesti jaguneb mitte

ainult Esimeseks Eestiks ja Teiseks Eestiks, vaid kindlasti kolmeks või veelgi enamaks. Esimeses figureerib seltskond, kellele luksuse on igapäevaelu osa, kes ei tunne töötasu vähenemist ja koondamisi. Teine hingitseb kuidagimoodi oma miinimumpalkadega.

Kolmandas on aga need, kel pole tööd ega kodu ja kellel vaesus, sealhulgas alatoimetud lapsed, kuulub igapäevaelu. Kes võiks moodustada neljanda jaotuse?

Ma saaks niisugusest olukorrast aru, kui äsja oleks lõppenud sõda. Midagi sellist pole olnud, ent olukord on hullem kui pärast suurt sõda.

Linda Avik, Riisipere, Harjumaa

Soovikiri

Toimetuse postkasti oli hiljuti keegi poetanud Helsingi ülikooli kultuuriantropoloogia instituudi kirjalangile kribitud kirjakese, mis võiks erilise tundetoonilisuse tõttu ehk pakkuda avalikkuse huvi: „EESTI VABARIIGI LP. ÕIGUSKANTSLEER INDREK TEDER. SOOVITAME ESINEDA SELLEL AASTAL (2012. A.) EESTI RAHVUSRINGHÄÄLINGU RAADIOSAATES KOOS UUE SOTSIAALMINISTRIGA. (VÕI PEAMINISTRIGA.) KUI TEILE SOBIB, SIIS VÕITE ETTE VALMISTADA OMA SELLE (2012) AASTA KÕNE RAADIOKUULAJATELE. TEEMA VÕIKS OLLA NÄITEKS: MILLISED ÕIGUSED ON EESTIS ELAVATEL INIMESTEL VANUSES (1–15A.) (16–59A.) (60–115 A.) JNE. KAS ON ÕIGUS SÜNDIDA, ELADA JA LÕPUKS KA SURRA? KÕIK! SELLE KIRJUTAS KEEGI TUNDMATU INIMENE.“ Kn

Positiivne uudis Reformierakonna kohta

Eile avaldasid Tallinnas Reformierakonna kontori juures meel Reformierakonna toetajad, kandes plakateid „Meil ei ole veel kõrini, ainult rinnuni!“, „Kui tahan, valin jälle sullerid pükki!“, „Usun Eestisse!“, „Just sellist Eestit ma tahtsingi!“. Meeleavaldus mõõduis rahulikult, politsei osalejate kaitseks sekkuma ei pidanud. Meeleavaldusel osalesid Reformierakonna mõlemad toetajad.

Rubriigist „Facebooki naljad“

Mikserlik ideoloogia jookseb kinni

Huvitav on jälgida sotside ja nende juhi Sven Mikseri visklemist, millega kaasneb usaldusväärsuse kaotust.

Suurt kära tehti tema valimisest sotside liidriks. See pidi olema teistele erakondadele musternäide, kuidas liidrit valida. Aga ära valiti nii, et vastaskandidaate või -kandidaati polnudki, ja ükski sots ei kurda erakonnasisese demokraatia puudumise üle. Mäletame väga hästi, kui ebademokraatlik oli sotside silmis Savisaare valimine Keskerakonna esimeheks kahe kandidaadi hulgas.

Sotsid peaksid lähiminekku mäletama, kui tahavad tõsiselt võetavada olla.

Mikser paneb ühte patta tema meelest ilmeksimatu parempoolse riigivõimu ja Tallinna omavalitsusliku võimu. Viimane suhtleb pidevalt oma rahvaga näiteks küsitluste kaudu, allkirjade kogumisega, vastuvõttudel ärakuulamisega jne. Lihtsalt meie riigi seadused ei luba enam, näiteks referendume läbiviimist.

Hämmastab Mikseri haugimälu – ta nimetab Tallinna võimu ühepartei võimaks.

Tuletan meelde, et Tallinna linnavõim moodustati Keskerakonna ja sotside koalitsiooni võimuna, ainult et sotsid lasid sellest jalga oma muutliku, tuulesuunast sõltuva poliitika tõttu. Ise nad katkestasid poliitilise võimaluse Tallinna juhtimisel tõsiselt kaasa rääkida.

Kes vähegi jagab poliitilist võitlust Eestimaal, nägi sotside tagatoamängu Harta12 kokkuklopsimisel.

Sotside kõikevõlva mõttemaailmale tundus võimalik, et kui mikserdada kokku kirev seltskond poliitilist elu mitte mõistvaid, end haritlasteks ja loomeinimesteks pidavaid inimesi, siis ongi „vabakond“ loodud. Tuleb nad tänavale tuua, segadust tekitada, anda meediale paljas kont närimiseks – ja küll nad ühiselt Mikseri ja sotside võimule tassivad. Umbes nii, et kui panna kokku sulelised ja karvased, siis saame vaba konna. Saidki „konna“, kes on vaba selgetest mõtetest. Iga sihuke „konn“ veab eri suunda ja

nuhtleb ühe erakonna patud kõigi erakondade kaela.

Nii oligi vaja sotsidele.

Oli selge, et oravad kaua ei kannata sotside ilikumist „konnade“ kattevarjus. Oravatel oli kohe varnast võtta meie kõige punasem sots presidendi ülesannetes. President sai suurepäraselt hakkama – Harta12 „konnad“ koguti pisikesse presidendi jääkeldrisse koos oravatega ja ühisel meele moodustati Hunt12, nagu lugesin ühest pilaartiklist. Sel pilal on jumet, kui otsustada presidendi käitumise järgi.

Mikseri intervjuu Eesti Päevalehele paneb ohkama:

kui pime võib olla see inimene, et ta ei näe lihtsate tallinnaste ja pensionäride head käekäiku Savisaare juhitud Tallinnas. Võrreleget omati ülejäänud Eestimaaga! Maailmasõja üleelanul oleks kohe selge, et ülejäänud Eestist on otsekui üle

käinud katk, küüditamised, rõõvimised jm kõikehävitatav. Kõike viiakse välja, aga ei taastata. Valmistutakse Eestimaale üleandmiseks

vaenlasele, aga mitte sõbrale. Sotsid peaksid seda nägema, kui kiitlevad oma külaskäikudega igasse Eestimaale nurka.

Nimetan seda sotside lollitamistaktikaks.

Muidugi häirib ja segab Mikserit ja paremraakondi Tallinna meedia, mis on asjalik ja räägib ainult tõtt. Rämpase paremmeedia võiks päevapealt sulgeda ja vabaneva rahaga üle kullata õpetajad, meedikud, päästjad, politseinikud. See võimaldaks tõsta isegi tallinnaste heaolu palju rohkem kui Tallinna linnameedia sulgemine.

Kuldreegel on: kes ei mäleta minevikku, elab tulevikuta. Aga Mikser ei mäleta! Poliitikule on see lubamatu ja rahvale väga ohtlik. Kui tuletada olnud meelde, siis

sotside panus nüüdse vabariigi töörahva heaolusse on tugevalt kreenis lihtrahva kahjuks. Et mitte jääda üldsõnaliselt meenutan: sotsist põllumajandusminister Padar likvideeris Euroopa Liitu astumise lollis vaivumatus taastärnitud talupidamised; sots Nestor surus paremkondade tellimisel eakatele peale näljapensioni, mis ei lase elada ega väärikalt surra; sotsid tegid ja surusid läbi nn paindliku tööseaduse, millega seadustati õigused tööandjate ja kohustused töötajatele. Sotside laiduväärsest osast liikluskindlustuse, haigekassa, töötukindlustuse seadustes pole mõtet rääkida.

Mikser peaks teadma rohkem.

Sedagi, et isemajandava Eesti ehk IME põhjalaskmisel olid kandvaks jõuks jällegi praegused sotsid, aga mitte rahvuslikud kommunistid. IME-ga tahtis eestlane omada kõike oma, aga sai võõra ülemse koloniaalorjuse, kus mitte midagi ei ole oma peale elu-aegsete võlgade. Meie praeguste hädade juured saidki alguse IME põhjalaskmisest.

Sots Mikser nutab ainult venelaste kaotsiminevate häälte pärast, aga ei tunne muret venelaste olematusest esindatusest valitsuses. Nutt on asjatu. Venelaste mälu pole haugimälu, et unustada sotsist siseministri räpane ja õigustamatu käsk peksta igati venekelseid protestijaid, kui nood oma seaduslike õiguste ja moraalse väärtuste eest seisid Pronksiõöl ja selle järellainetusel üle riigi.

Sotside viimaste aastate heategusid Eesti lihtrahvale ei tulegi meelde – alati on nad esinenud kompotis paremerakondadega.

Kui lugeda heateoks käratsemist soolise võrdõiguslikkuse, bordellide ja homode ümber või loomade õiguste kaitsel, siis mingit tuulelipulikku visklemist on olnud küll.

Ohtlik on anda võimuohjad selliste mikserita kätte, kui senini on nad näidanud end kõike-taluva personalina rikaste bordellis. Õige sots rikkurite bordelli teenindama ei läheks.

Ülo Palover, talupidaja Võrumaalt Lasva vallast

Meelde jääv Siberi-raamat

Riigikogulane prof. Aadu Must (KE) esitles 7. detsembril Tartu Ülikooli raamatukogu konverentsisaalis oma verivärsket üllitist „Siberi ja Eesti. Jalaraua kõlin“. See on väga palju aega ja vaeva nõudnud töö vili – ära arvamata hulk päevi on tegijal selleks kulunud Tartus Eesti Ajaloo Keskarhiivis, samuti Peterburi jt Venemaa linnade arhiivides, ekspeditsioonidel Eesti ja eestlastega seotud aladele Siberis.

544-leheküljelise rohete fotode, skeemide, kaartide ja allikaviidete raamatu, millel on inglise- ja venekeelsed resümee, laskis heale paberile trükkida Tartu Ülikooli Kirjastus. Erakordselt kauni väljanägemise on raamatule andnud Meelis Friedenthal. Paljud esitlusele tulnud kirjan-dushuvilised lausa ohkisid: „Kui ilus kaas!“ Kindlasti tõuseb see väljaanne jõulu eel müügi-edetabelite tippu.

Selle ajalooramatu väga suureks väärtuseks on ka kõitev keelekasutus ja ladus lausestus, mis tagab loetu hea mõistmise, samuti materjali ratsionaalne liigendamise. Oli uhke tunne hoida käes 2012. aastal toodetud eestikeelset ülikoolikirjastuse väljaannet, kui samal ajal – mis seal salata – on ajaloo professor Musta kauaaegne tööandja Tartu Ülikool järjest enam ingliskeelsetumas. Prof. Aadu Must on teerajaja, tõeline pioneer migratsiooni uurimise alal. Oma teoses ta märgib, et enne 1960. aastat ei tegelnud ükski institutsioon selle küsimusega, lisades: „Olen läbi vaadanud paljude Euroopa ülikoolide (Suurbritannia, Belgia, Taani, Rumeenia jt) õppekavad ning ülikoolide juurde loodud rahvarände uurimisega tegelevate uurimiskeskuste publikatsioonid. Reeglina on rände uurimine seotud sotsiaalteadustega, harvemini geograafiaga, ning 1960. aastatest varasem ajalugu omab nende tegevuses vaid perifeerset, tausta loovat tähendust.“

ÜKS PALJUDEST PILDIDEST: 1900. aasta seaduse kohaselt naissunnitöölisi kaevandustes maa-alla ei tohtinud saata, neile leiti maapealset tööd. (lk. 251)

Rumeenia jt) õppekavad ning ülikoolide juurde loodud rahvarände uurimisega tegelevate uurimiskeskuste publikatsioonid. Reeglina on rände uurimine seotud sotsiaalteadustega, harvemini geograafiaga, ning 1960. aastatest varasem ajalugu omab nende tegevuses vaid perifeerset, tausta loovat tähendust.“

Marje Aavoja, Tartu

Kasutagem häid suusailmu!

Kas teerullipoliitika või küündimatus?

Kui koolireformi alustades haridusministeerium otsustas kaotada riiklikult finantseeritava klassijuhatajate ameti, mõistes selle töö tegijad koos logopeedide, psühholoogide jt pedagoogikate oluliste figuuridega omavalitsuste leivale, oli avalikkuse hämmeldus suur. Aga teerulliga on see muudatus senini päevakorral hoitud. Keskerakonna ja omavalitsuste protestid on ignoreerimise staadiumis ning vist jäävadki sinna. Meie kojameedia saadab aga protestivad häälled prügikasti. Iseäranis suurtes koolides on klassijuhatajad ainus instants, mis koos klassivanematega hõlmab kogu õpilaskonda ja kõiki lastevanemaid.

Haridusminister ja tema ametnikeaparaat ilmutavad tõsimeelsete nägudega akadeemilist küündimatust... Isegi haridusministeeriumi Tartus viibimine pole oidu lisanud! Arvan, et õpetajate streik on jätkamist väärt. Koos elektrituru-komejandiga on veel teisigi valupunkte. Näiteks Vabariigi Presidendi „ümarlaud“ kaheteistkümmene inimese läkituse bürokraatiase uputamiseks jne. Hirnutamis-lollitamistaktika on tugeva vastu-löögi vääriline. Jõudu ja otsustavust!

Hans Keerd, Sindi, Pärnumaa

Meenutuseks veebruarist 2012

Ühislaulude refrään ACTA-vastasel meelevaelduselt Tartus:
IGAÜHE HINGES ON REVOLUTSIOON – LASE SÜDAMEL RÄÄKIDA IGAÜHE HINGES ON REVOLUTSIOON – LASE HINGEL HINGATA

*ACTA PÕLEMA!
ANSIP MINEMA!
INTERNET JÄÄB MEITELE!
JAH MEITELE, JAH MEITELE,
JAH MEITELE, MEITELE,
MEITELE!!!*

Üks edulugusid: ametlike töötuid vähem, ravikindlustamata inimesi rohkem

Nüüd on ametliku statistika järgi Eestis tööhõivega kõik korras – registreeritud töötus oli oktoobrikuu seisuga langenud 5,8 protsendile, mis teeb kokku umbes 38 000 töötut. Ent ravikindlustamata ei ole kuhugi kadunud. Vastupidi – neid on rohkem kui kunagi varem. Kui Statistikaameti andmetel oli 2007. aasta 1. jaanuari seisuga Eestis 53170 ravikindlustamata inimest (4% elanikkonnast), siis 2012. aasta 1. jaanuariks juba 94193 (7%). Sealhulgas viimase aastaga kasvas ravikindlustamatute arv rohkem kui 10000 võrra. Kolm aastat tagasi õiguskantsleri büroo ja üliõpilaste koostöös läbi viidud uuringu kohaselt võib ravikindlustusega hõlmamata inimeste arv olla veelgi suurem, kui seda näitavad Statistikaameti numbrid.

Poliitika vaatleja Pärnust

Mälestame erakonnakaaslast.

KALJO SOONETS
09.07.1935 – 12.12.2012

Siiras kaastunne perekonnale.
Eesti Keskerakond

TALLINNA TV 24. - 30. detsember

ESMASPÄEV, 24.12

06:00 TÄNA. Nädala kokkuvõte*
06:15 Aleksei Turovski lood, 18*
06:45 Kas tohib?*07:15 Jäljed*
07:45 Hõimupäeva jutud*
08:45 Jõulud Brüsselis 2011*
09:10 Suured helid*
10:40 Aleksei Turovski lood, 18*
11:10 Jõhvi Balletifestival 2012
11:55 OTSE: Jõulurahu väljakuulutamine Tallinnas
12:15 Perefilm. Hiirepoeg Perez
13:50 Wolfgang Amadeus Mozart
16:25 Kultuurimeeter*
16:55 Risto Joost ja ansambel KAMBER solistid Urmas Sisask. Jõuluoratorium
18:00 Multifilm. Jõuluingel
18:50 Pealinnapiit
19:20 E STudio aastalõpukontsert
20:00 TÄNA. Uudised
20:30 Kaunimad jõululaulud Kaarli kirikus
21:30 Klimt
23:45 Pillimeeste klubi*
00:45 Risto Joost ja ansambel KAMBER solistid*
01:10 E STudio aastalõpukontsert*
01:50 Klimt*
04:05 Info TV

TEISIPÄEV, 25.12

06:00 TÄNA. Uudised*
06:30 Jõulud Brüsselis 2011*
07:00 Multifilm. Jõuluingel*
07:50 Kultuurimeeter*
08:20 E STudio aastalõpukontsert*
09:00 Klimt*
11:15 Pealinnapiit*
11:45 Multifilm. Väike võitluspanda
12:40 Tallinna päev 2012*
13:10 Jõulud saksa ja inglise moodi
14:15 On jõuluvaukus üle maa
15:30 Kas tohib?*16:00 Birgit Öigemele ja Ott Leplandi jõulukontsert Heeroldi jutud*
17:30 Multifilm. Õnetu lõpuni 2. Lumivalgeke
19:15 Luulemissa. Asko Künnap
19:20 Dokumentaalfilm. Kirik, tornikell ja linnakodanik Luulemissa. Mathura
20:05 Kohtumised kamina juures. Tõnis Mägi, Kärt Johanson, Berk Vaher 1/2
20:50 Kultuurimeeter*
21:20 Kohtumised kamina juures. Tõnis Mägi, Kärt Johanson, Berk Vaher 2/2

REEDE, 28.12

06:00 TÄNA. Uudised*
06:05 Luubi all*
06:30 Kraamikaamera*
07:00 TÄNA. Lühiaudised*
07:05 Meistrilinn. Vitraažid*
07:30 Linnaosa lood*
08:00 TÄNA. Uudised*
08:30 Linnaruum*
09:00 TÄNA. Lühiaudised*
09:05 Meedia keskpunkt*
10:00 TÄNA. Lühiaudised*
10:05 Peterburi kammerorkester "Symphonietta" Niguliste kirikus*
11:00 Pillimeeste klubi*
12:00 Eesti klaver ja Euroopa. Klaverifestivali galakontsert*
13:30 Info TV
15:30 Kas tohib?*16:00 Eesti meeste turnipidu*
17:00 Vintskapist soklini*
17:30 Heeroldi jutud*
18:00 TÄNA. Lühiaudised
18:05 Luubi all*
18:30 Kraamikaamera*
19:00 TÄNA. Lühiaudised
19:05 Meistrilinn. Rätsepad*
19:30 Linnaosa lood*
20:00 TÄNA. Uudised
20:30 Linnaruum*
21:00 TÄNA. Lühiaudised

14:55 Johanson, Berk Vaher 1/2*
15:30 Kohtumised kamina juures. Tõnis Mägi, Kärt Johanson, Berk Vaher 2/2*
16:00 Kas tohib?*17:30 Talveigatsus. Alen Veziko, Luisa Värk
18:00 Heeroldi jutud*
18:30 Linnaosa lood*
19:45 Multifilm. Kolm röövlit
21:10 Ansambel Picante ja Ivi Rausi
21:40 Kultuurimeeter
21:40 Moliere
23:40 Pillimeeste klubi*
00:40 Jassi Zahharov ja Tartu Poistekoor*
01:40 Moliere (Molière, Prantsusmaa, 2007)*
03:40 InfoTV

NELJAPÄEV, 27.12

06:00 Heeroldi jutud*
06:30 Multifilm. Kolm röövlit*
07:45 Kas tohib?*08:15 Ansambel Picante ja Ivi Rausi*
09:40 Moliere (Molière, Prantsusmaa, 2007)*
11:40 Talveigatsus. Alen Veziko, Luisa Värk*
13:10 Jõhvi Balletifestival 2012.
13:55 Unenägu luige printsessist*
15:30 Info TV
15:30 Kas tohib?*16:00 Võimlemispidu 2012*
17:00 Vintskapist soklini*
17:30 Heeroldi jutud*
18:00 TÄNA. Lühiaudised
18:05 Luubi all*
18:30 Kraamikaamera*
19:00 TÄNA. Lühiaudised
19:05 Meistrilinn. Vitraažid*
19:30 Linnaosa lood*
20:00 TÄNA. Uudised
20:30 Linnaruum*
21:00 TÄNA. Lühiaudised
21:05 Meedia keskpunkt*
22:00 TÄNA. Lühiaudised
22:05 Peterburi kammerorkester "Symphonietta" Niguliste kirikus
23:00 Pillimeeste klubi*
00:00 TÄNA. Lühiaudised*
00:05 Luubi all*
00:30 Kraamikaamera*
01:00 TÄNA. Lühiaudised
01:05 Meistrilinn. Vitraažid*
01:30 Linnaosa lood*
02:00 TÄNA. Uudised*
02:30 Linnaruum*
03:00 TÄNA. Lühiaudised*
03:05 Meedia keskpunkt*
04:00 TÄNA. Lühiaudised*
04:05 Peterburi kammerorkester "Symphonietta" Niguliste kirikus*
05:00 Pillimeeste klubi*

REEDE, 28.12

06:00 TÄNA. Uudised*
06:05 Luubi all*
06:30 Kraamikaamera*
07:00 TÄNA. Lühiaudised*
07:05 Meistrilinn. Vitraažid*
07:30 Linnaosa lood*
08:00 TÄNA. Uudised*
08:30 Linnaruum*
09:00 TÄNA. Lühiaudised*
09:05 Meedia keskpunkt*
10:00 TÄNA. Lühiaudised*
10:05 Peterburi kammerorkester "Symphonietta" Niguliste kirikus*
11:00 Pillimeeste klubi*
12:00 Eesti klaver ja Euroopa. Klaverifestivali galakontsert*
13:30 Info TV
15:30 Kas tohib?*16:00 Eesti meeste turnipidu*
17:00 Vintskapist soklini*
17:30 Heeroldi jutud*
18:00 TÄNA. Lühiaudised
18:05 Luubi all*
18:30 Kraamikaamera*
19:00 TÄNA. Lühiaudised
19:05 Meistrilinn. Rätsepad*
19:30 Linnaosa lood*
20:00 TÄNA. Uudised
20:30 Linnaruum*
21:00 TÄNA. Lühiaudised

21:05 Jäljed*
21:30 Kultuurimeeter. Eesti mängufilm 2012
22:00 TÄNA. Lühiaudised
22:05 Hävitavad inglid
23:45 Luulemissa
00:00 TÄNA. Lühiaudised*
00:05 Luubi all*
00:30 Kraamikaamera*
01:00 TÄNA. Lühiaudised*
01:05 Meistrilinn. Rätsepad*
01:30 Linnaosa lood*
02:00 TÄNA. Uudised*
02:30 Linnaruum*
03:00 TÄNA. Lühiaudised*
03:05 Jäljed*
03:30 Kultuurimeeter. Eesti mängufilm 2012
04:00 TÄNA. Lühiaudised*
04:05 Hävitavad inglid*
05:45 Luulemissa*
06:00 Info TV

LAUPÄEV, 29.12

08:00 TÄNA. Uudised*
08:30 Meistrilinn. Rätsepad*
08:55 Multifilm. Kolm pörsakest
09:40 Aleksei Turovski lood*
10:10 E STudio aastalõpukontsert*
10:50 Tallinlase tarbeks*
11:15 Inimese mõde.
11:45 Ain Kaalep 1/2*
12:15 Jõhvi Balletifestival 2012. Balletigala, 1. osa*
12:15 HeadRead 2012. Miks me kirjutame ajaloost?*13:10 Gourmet Duo. Filmimuusikat
14:30 Jõulud Brüsselis 2011*
15:00 OTSE: TRIBOET Aastalõputurniiri Meistriliga turniir, 1. päev
20:00 TÄNA. Uudised
20:15 OTSE: TRIBOET Aastalõputurniiri Meistriliga turniir, 1. päev jätkub
22:40 Klimt*
00:55 Jõulud Kultuuritehases 1/2*
01:25 TÄNA. Uudised*
01:40 Gourmet Duo. Filmimuusikat*
03:00 Jõulud Brüsselis 2011*
03:30 Jõulud Kultuuritehases 1/2*
04:00 Info TV

PÜHAPÄEV, 30.12

08:00 TÄNA. Uudised*
08:15 Tallinna päev 2012*
08:45 Imedemaal
09:30 Aleksei Turovski lood, 39. osa
10:00 Dokumentaalfilm. Kirik, tornikell ja linnakodanik*
10:45 Tallinlase tarbeks*
11:10 Inimese mõde.
11:40 Ain Kaalep 2/2*
12:05 Jõhvi Balletifestival 2012. Balletigala, 2. osa*
12:05 HeadRead 2012. Kas Eesti kultuuril ja kirjandusel on tulevik?*12:50 Teater Varius 25.
14:10 Ananassid šampanjas*
15:00 Pillimeeste klubi laulud
15:00 OTSE: TRIBOET Aastalõputurniiri Meistriliga turniir, 2. päev
20:00 TÄNA. Nädala kokkuvõte
20:15 OTSE: TRIBOET Aastalõputurniiri Meistriliga turniir, 2. päev jätkub
22:30 Moliere (Molière, Prantsusmaa, 2007)*
00:30 Jõulud Kultuuritehases 2/2*
01:05 TÄNA. Nädala kokkuvõte*
01:20 Pillimeeste klubi laulud*
02:10 Dokumentaalfilm. Kirik, tornikell ja linnakodanik*
02:55 Aleksei Turovski lood, 39*
03:25 Jõulud Kultuuritehases 2/2*
04:00 Info TV

Nädala juubilar PEETER VÕSA 45

Eesti raadiosse ei tule enam kunagi tööle teist Feliks Moori või Ott Kooli, Eesti televisiooni aga teist Valdo Panti või Urmas Otti. Küllap pole võimalik asendada ka "Võsareporterit" kaudu väga paljude inimeste lemmikuks saanud Peeter Võsa.

Õnneks on Peeter Võsa eetrisenaasmine veel igati võimalik. Paljud Eestimaa pojad ja tütreid, emad ja isad, vanaemad ja vanaisad ning ämmad ja äiad igatsevadki Peeter Võsat teleekraanil taas näha-kuulda. Samuti on paljudel olemas piisavalt tugev usk, et Peeter Võsa suudab rahva heaks paljugi korda saata ka poliitikuna.

Jõgeva kesklinnas paikneva ärihoone juures lund rookiv kojamees nimetas Peeter Võsat vaeste huvide kaitsjaks. "Nüüd on ta mõistagi ka asjalik Riigikogu liige," lisas ta.

Kojamehe nime all tuntakse ka Tarmo Kruusimäed, kes Kanal 2 uudistemagasinis rubriigis "54 54 10 10" üritab jätkata peetervõsalikku joont. Muide, Võsat ja Kruusimäge ühendab ka sünniaasta 1967. "Seniste Kruusimäe reportaažide põhjal võib öelda, et Võsa tasemeni jõudmiseks tuleb tal veel piisavalt pingutada," arvas Peeter Võsa parlamendi- ja erakonna-kaaslane Marika Tuus-Laul. "Minu "Knopka" ja Peeter Võsa "Võsareporter" olid olemuselt üsna sarnased saatet. Tegelesime ennekõike tarbijate

probleemidega ja pärisime aru nende põhjustajatelt, kes sageli üsnagi on enesekesksed ja põikpäised," lisas Tuus-Laul.

"Peeter Võsa on rahvainimene, väga sümpaatne mees. Kahju, et ta enam "Võsareporterit" saadet ei tee. Tema tundis huvi nende elu vastu, kes rohkem kannatama pidid, sest olid jäänud elu hammasrataste vahele. Loodetavasti läheb tal väga hästi aga ka poliitikas, ja nii saab ta inimestele veelgi kasulik olla," väitsid sõbrannad Valve Raska ja Linda Märtsin Jõgeva vallast Siimustist.

Üheks "Võsareporteris" kõlanud ja keeleliselt hästi kokku sobinud sõnapaariks sai "Tabivere taburet". Nimelt ei pääsenud Jõgevamaal Piibe maantee ääres asuva Tabivere elanikud muidu rongile, kui pidid taburetti kasutama.

"Ei tea just, kui suur osa oli selles telereportaažil, kuid nüüdseks on mure lahendatud, sest kõikidesse meie maakonna raudteajaamadesse ehitati ooteplatvormid," ütles Tabivere elanik Raul Rääsk. "Peeter Võsa on aga kahtlemata igati asjalik ja väga paljudesse Eestimaa paikadesse oodatud mees."

"Inimene televisioonis ja tegelikus elus ei pruugi aga alati igas kontekstis ühesugune olla. Ka Peeter Võsalt eeldas "Võsareporterit" tegemine teatud ümberkehastumist," arvas

Peeter Võsa Lääne-Virumaal valijatega kohtumas. Hoiab käes raamatut "Kuritöö ja karistamatus".

Tallinna abilinnapea Taavi Aas. "Usun, et telesaate tegemisel jätkunuks Peeter Võsal võimekust ja teravat sõna ka edaspidiseks. Ta otsustas end aga veelgi põhjalikumalt poliitikale pühendada, ja usun, et selleski valdkonnas on tal tulevikku," lisas Aas.

Riigikogusse kandideeris Peeter Võsa esimest korda 2007. aastal ning seda Jõgeva- ja Tartumaal. "Kui Peeter Võsal ootas ees üks esimesi kohtumisi valijatega, pakkusin talle selle ettevalmistamisel abi. Tema aga otsustas iseseisvalt hakkama saada, ja toime ta tuligi. Eks seegi fakt tõestab tema head suhtlemisoskust ja

enesekindlust," ütles tänane Laeva vallavanem ning Jõgeva linnavolikogu Keskerakonna fraktsiooni esimees Aare Olgo, kes toona töötas Jõgeva abilinnapeana.

Palamuse mees Ülo Kuusk, kes kuuekordne maailmameister sangpommaladel veteranide arvestuses, võrdles Peeter Võsat Oskar Lutsu "Kevade", "Suve" ja "Sügise" tegelestega. "Arvan, et Võsa sarnaneb kõige rohkem Joosep Tootsiga – tootsilikud on tema olemine ja kõnemaneeer," märkis Kuusk.

Ülo Kuuse kaasa Elvi Bender (neljakordne naisseenioreide maailmameister sangpommi-

spordis) leidis, et "Võsareporterit" tegid oodatuks ennekõike Peeter Võsa oskus rääkida, küsida ja öiges kohas ka nalja teha. "Ja see läkski rahvale peale," tunnistas jõunaine.

"Võsareporter" oli elust tulnud saade, mis tutvustas meie riigis mure ja valu tekitavaid probleeme," lisas veel Ülo Kuusk, kes ka ise Peeter Võsaga juttu ajanud. "Hea on kuulata ka Peeter Võsa sisu- naneb kõige rohkem Joosep Tootsiga – tootsilikud on tema olemine ja kõnemaneeer," märkis Kuusk.

Ülo Kuuse kaasa Elvi Bender (neljakordne naisseenioreide maailmameister sangpommi-

meid kolleksioneerida. Oma esimese filmirolli tegi Peeter Võsa 2007. aastal "Kelgukoertes". Kehastatud tege- laskuju oli küll vaikiv ja liikumatu – prügimäele toimetatud laip. Küllap on aga sellisekski rolliks annet vaja.

28. detsembril saab Peeter Võsa 45-aastaseks. Kahtlemata sooviks silmapaistvalt palju inimesi teda õnnitlema minna. Et õnnesoovijate järjekord võib kujuneda sama pikaks kui "saba" Lenini mau-soleumi külastamiseks, jätkem sünnipäevalapse täpne kodune aadress ütle mata. Kuuldavasti on Peeter Võsa praeguseks elukohaks Põltsamaa linn. Seda fakti kinnitas ka Põltsamaa Ettevõtjate Liidu president ning linnavolikogu arengu- ja ettevõtluskomisjoni esimees Andres Vään.

"Kui Peeter Võsa kuskil kõn- nib, siis lapsed, kes talle vastu tulevad, ütlevad sageli: „Tere, Võsa-Pets!“ Teadaolevalt tunnevad tema vastu tugevat tõm- met ka meie linna erinevas vanuses naised, mistõttu mitmedki mehed on üsna hirmul. Selliseks kartuseks pole aga põhjust, sest Peeter Võsa on oma perekonnale tõeliselt truu," märkis Vään. Tema sõnul pole võimatu, et Peeter Võsa tulevikus Põltsamaa arengu-ks ka süvema panuse annab.

Jaan Lukas

„Meedia keskpunkt“ kolmapäeval kell 19.30. Juba 44. saade!

Ja tervelt 60 minutit! Studios seekord nelja-kesi: Urmi Reinde, Mart Ummelas, Allan Alaküla ja saatejuht Heimar Lenk. Võtame aasta kokku.

Teemad: eestlaste arv ja elatustase; oravate pahandused; IRL-i äraunustatud elamisload; Kapo ja erakonnad; ACTA; Harta-12; Hiina, USA ja Euroopa Ühendriigid.

HEIMAR LENK

saatejuht ja toimetaja

Hiljuti tegi komplimendi ühe venekeelse telekanali populaarne saatejuht. „Vaatan teid kolme ja imestan: polegi nagu eestlaste televisioon – nii kiired, kirglikud ja temperamentsed olete. nagu itaallased,“ kiitis ta.

Räägime lühidalt ja otse

Pikalt rääkida ja vaatajat uinutada pole suur kunst. Kuid vaatajat poole tunni jooksul ekraani ees kinni hoida on omaette saavutus. Oleme ikka püüdnud poliitilise elu hindamisel originaalsed olla, et vaataja saaks meie saat- test seda, mida teised kanalid ei paku. Püüame vaatajale keerulisi arenguid lahti seletada ja näidata, mida asjast arvab ülejäänud ajakirjandus. Samas ei suru me kunagi oma arvamust peale. Lõpliku hinnangu andmise vabaduse jätab „Meedia keskpunkt“ alati vaatajale.

KOLMEKESI EKRAANIL: Tallinna TV saates „Meedia keskpunkt“ otsivad tööde ja hindavad meedias avaldatu vastavust tegelikkusele Tallinna TV peatoimetaja Mart Ummelas, Kesknädala peatoimetaja Urmi Reinde ja saatejuht Heimar Lenk. Foto: Jan-Joonas Kimmel (Tallinna TV)

Vaatajaga ühel meel

Saatel on välja kujunenud oma fännklubi, kelle maailmanägemine „Meedia keskpunkti“ autorite omaga kokku langeb. Sageli on seesama publik ka ajalehede Pealinn ja Kesknädal pidevad lugejad, nii et meie seltskond ulatub tuhandetesse. Väljendame enamasti alternatiivset vaadet, mis erineb peavoolu meedia omast. Toetatakse Mustpeade maja rahvale alles jätmist, kaheldakse suure meedia erapooletuses, nõutakse omandireformi ülekohtu heastamist riigi poolt, kaheldakse turumajanduse tarbijasõbralikkuses ja elektrooniliste valimiste õigsuses, elektrituru avanemise udujuttu ei usuta, hindade kiires tõusus ollakse aga kindlad.

Ikka vaid 30 minutit

Miks nii lühike? Kõige sagedasem küsimus, millega vaatajad meie poole pöörduvad. Olen ikka vastanud, et telesaate pooletunnine formaat on maailmapraktikas ammu parimaks tunnustatud. Pole pikk, ei muutu igavaks. ei tüüta ära. Tänapäevavaatajal on endalgi alati kiire ja ega ta pikka heietamist suurt kannata.

Lühem saade seab selle tegijad kõva ajalise kontrolli alla. Niisama lihtsalt sõnu ei pilluta. Kõik, mis öeldakse, peab asja eest olema. Otse kümnesse tabama!

Kohtumisi Tartus Keskerakonna büroos (Ülikooli 12)

Laupäeval, 29. detsembril kell 13 koguneme sel aastal viimast korda erakonna bürosse kohvilauda.

Teisipäeval, 8. jaanuaril kell 10–12 nõustab tartlasi jurist Asta Liivak.

Teisipäeval, 8. jaanuaril kell 16 kohtub valijatega Tartu linnavolikogu liige Nikolai Põdramägi.

Pärast rasket haigust lahkus rahvarindelane, Miiduranna kolhoosi teeneline juhtivtöötaja

ENN VALAMAA

12.12.1930 – 7.12.2012

Pereliikmetele avaldavad kaastunnet endised kaastöötajad ning Tallinn-Nõmme Ohvitseride Kooli 1951. a lennu allesjäänud.

Kolleeg Hans Keerd